ส่วนที่ ๒
ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปีของเทศบาลตำบลออนใต้ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) มีความสอดคล้อง กับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ทั้งแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) และยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) รวมตลอดถึงนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบ แห่งชาติ กลไกประชารัฐ หลักการบริหารราชการแผ่นดิน Thailand ๔.๐ และนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงใหม่ โดยคำนึงถึงแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องสัมพันธ์กันในทุกระดับ เพื่อการพัฒนาประเทศไปสู่การเป็น ประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังวิสัยทัศน์ของแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีรายละเอียดของแผนพัฒนาระดับมหภาค ดังต่อไปนี้

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทย ไปสู่ประเทศไทย๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคี การพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่“ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ” การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และ เสริมรากฐานประเทศด้านต่าง ๆ ให้เข้มแข็งควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึง ทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนำเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วย ฐานความรู้และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการกำหนด วิสัยทัศน์ประเทศ ดังนี้

—

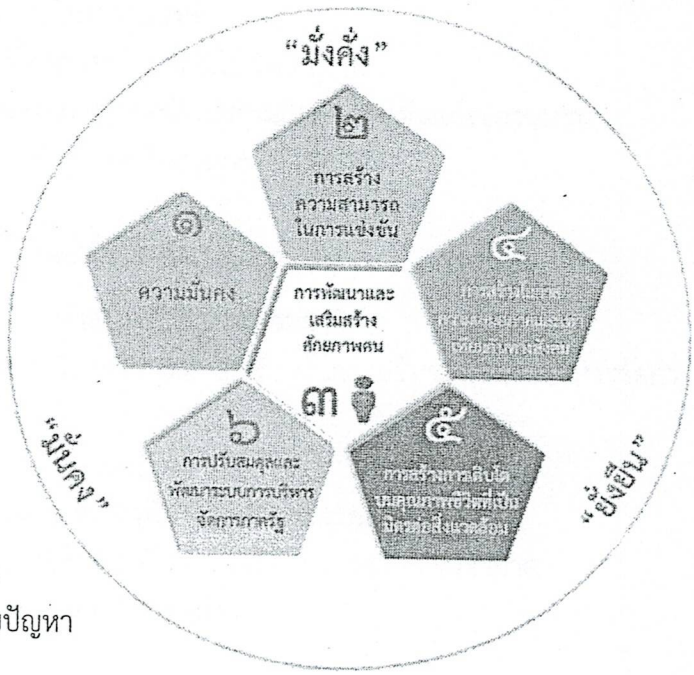
วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยในทุกมิติ ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์ที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและ สามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคง ในชีวิต และความปลอดภัยในทรัพย์สิน และฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง คือ ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง เศรษฐกิจมีความสามารถ ในการแข่งขันสูง ความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนา ที่สามารถสร้างความเจริญ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและ ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๗๙ ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันขับเคลื่อนให้ก้าวไปสู่ เศรษฐกิจและสังคมไทยที่มีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สังคมไทย ที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย ระบบการบริหารภาครัฐมีขนาดเล็ก มีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม ประเทศไทยมีบทบาทในเวทีระดับภูมิภาคและระดับโลก ระบบเศรษฐกิจ มีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของอุสาหกรรมแห่งอนาคต การท่องเที่ยวตลาดคุณภาพ การบริหาร คุณภาพ การค้าปลีก และเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้น และคนไทยในอนาคตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมือง ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตัวเอง เป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก และเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ ๖ ด้าน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

(๑) เสริมสร้างความมั่นคงของ สถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ และพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชั่น สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายใน และความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหาร จัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ และความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและ รักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคง ของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าการลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกร รายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพ แรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบ เมืองศูนย์กลางความเจริญ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการวิจัย และพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วน

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยมีกระบวนการประชุมระดมความคิดเห็นทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งระดับภาคทั้ง ๔ ภาค และระดมความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) เช่น กลุ่มภาครัฐ กลุ่มภาคเอกชน กลุ่มภาคเยาวชน เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ อันจะ นำไปสู่การกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ที่ชัดเจน เป็นที่ยอมรับ สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

การพัฒนาประเทศของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ในระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องเผชิญกับ การเปลี่ยนแปลงหลากหลายรูปแบบทั้งภายในและภายนอกประเทศ อาทิ ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง ในประเทศ การเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี การเปลี่ยนแปลงด้าน เทคโนโลยี การก่อการร้ายข้ามชาติ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประกอบกับการพัฒนาที่ผ่านมายังคง ประสบปัญหาหลายๆ ด้าน ทั้งปัญหาคุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ความเสื่อมถอยทางวัฒนธรรม ผลิตภาพการผลิตต่ำ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การพัฒนาประเทศ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อย่างเหมาะสมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนการพัฒนาที่คำนึงถึงการวางรากฐานของประเทศในระยะยาว ทั้งในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการที่ดี

ทั้งนี้ ประเทศไทยในปัจจุบัน อยู่ในห้วงเวลาแห่งการปฏิรูปประเทศไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน เป็นห้วงเวลาที่ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศ ในระยะยาว ซึ่งไม่ได้มองการพัฒนาในระยะใกล้เพียงอย่างเดียว หากแต่มองถึงอนาคตของคนไทยทุกคน ในอีก ๒๐ ปี ข้างหน้า ดังนั้น การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งในส่วนของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และต่อเนื่องไปสู่แผนพัฒนาฉบับต่อๆ ไป จึงไม่ใช่แผนที่มุ่งผลสำเร็จของการพัฒนาเฉพาะเพียง ๕ ปีของการประกาศใช้ แต่เป็นการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกันไปตลอด ๒๐ ปี ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์สำคัญ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

สำหรับการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปีที่จะส่งผล ตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว โดยมีหลักการสำคัญของแผนฯ ประกอบด้วย

๑. **ยังคงยึดหลัก** "ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" อย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อให้ การพัฒนาในทุกมิติเป็นไปอย่างมีบูรณาการบนทางสายกลาง มีความพอประมาณ มีเหตุผล รวมถึงมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี สอดคล้องกับภูมิสังคม การพัฒนาทุกด้าน มีดุลยภาพ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และระบบนิเวศน์ มีความสอดรับ เกื้อกูล และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การพัฒนาในมิติหนึ่งไม่ส่งผลกระทบทางลบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อมิติอื่น ๆ สามารถพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพและมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ชุมชน วิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม เพื่อมุ่งไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของประเทศอย่างแท้จริง

๒. **คำนึงถึง** "การพัฒนาที่ยั่งยืน" โดยใช้ "คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา" มุ่งสร้างคนไทยให้เป็นพลังสำคัญในการสร้างความมั่นคงของชาติ เป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการ โดยในมิติสังคม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ มุ่งเน้นให้คนมีศักยภาพและการเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถรอบด้านและ มีโอกาสในการเข้าถึงคุณภาพของการศึกษาอย่างเท่าเทียม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต ของคนและครอบครัวให้ดีขึ้น ในมิติเศรษฐกิจ พัฒนาคนทั้งด้านคุณภาพและปริมาณเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ทั้งในภาคการผลิตและภาคบริการเพื่อก้าวสู่การหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง ในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มุ่งสร้างคนให้ใช้และอยู่กับสิ่งแวดล้อม อยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

๓. **ยึด** "วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี" มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า "มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน"

๔. **ยึด** "เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙" ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีมาเป็นกรอบ ในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน

๕. **ยึด** "หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการ เพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม" แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการสร้างความเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการ เพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของ กลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ ให้สูงขึ้น นอกจากนี้ การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและพัฒนานวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนา ในระยะต่อไป

๖. **ยึด** "หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว" จากการที่แผนพัฒนาฯ เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและส่งต่อแนวทางการพัฒนาและ เป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน และการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงและได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญ ที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุม หลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่าน ๆ มา แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนา .เพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับ ปฏิบัติและกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญ ในด้านต่าง ๆ

วัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งเป็นการแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งบรรลุวิสัยทัศน์ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการ ยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง จากการประเมินสถานะของประเทศในด้านต่างๆ ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาประเทศในระยะ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวม ประกอบด้วย

(๑) คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทย ที่สมบูรณ์
(๒) ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง
(๓) ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้
(๔) ทุนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
(๕) มีความมั่นคง ในเอกราชและอธิปไตยและเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย
(๖) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐ ที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจ และมีส่วนร่วมจากประชาชน

แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่จะเชื่อมต่อถึงการปฏิบัติโดยได้กำหนดแผนงาน/โครงการกลุ่มสำคัญ ๆ ที่ต้องดำเนินการ ในระดับแผนงานและโครงการสำคัญ (Flagship Program) ในช่วง ๕ ปีแรก ของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติ โดยใช้กลไกแผนเฉพาะด้านยุทธศาสตร์กระทรวง แผนการพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนตามแนวยุทธศาสตร์นั้น ๆ ให้บรรลุผล โดยจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการประเด็นการพัฒนาและเชิงพื้นที่ และมีการกำหนดตัวชี้วัดในการติดตามและประเมินผลที่เป็นระบบเชื่อมโยง ที่สามารถสะท้อนถึงผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาได้อย่างแท้จริง

ซึ่งในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไป ระบบ การจัดสรรงบประมาณ การบริหารจัดการงบประมาณแผ่นดิน แผนสำหรับการบริหารราชการแผ่นดิน กฎระเบียบ เรื่องวินัยการเงินการคลังภาครัฐ และระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา และระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เพื่อการรองรับ ความท้าทายในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่สัมฤทธิ์ผล ในขณะเดียวกันแนวทางการพัฒนา ซึ่งเป็นรายละเอียดภายใต้ ยุทธศาสตร์ทั้ง ๑๐ ยุทธศาสตร์นั้น ได้กำหนดให้ครอบคลุมในหลากหลายประเด็นและแนวทางการพัฒนาเฉพาะด้าน

ซึ่งหน่วยงานรับผิดชอบ ได้กำหนดไว้แล้วภายใต้แผนเฉพาะด้านหรือกำลังดำเนินการ ทั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อการบูรณาการประเด็นการพัฒนา และเพื่อสนับสนุนให้เกิดการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเกิดการต่อยอด ให้สามารถดำเนินการได้สัมฤทธิ์ผล แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดแนวทางการพัฒนาจังหวัด ภาค และเมือง ที่กำหนดพื้นที่เป้าหมายและ สาขาการผลิต และบริการเป้าหมายที่เป็นแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนลงไป เพื่อกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมือง เกิดผลสัมฤทธิ์โดยสอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ และได้กำหนดประเด็นและแนวทาง ที่สนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูปประเทศ ที่สภาปฏิรูปแห่งชาติและสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอ โดยมุ่งเน้นในเรื่องที่มีความชัดเจน และต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไป ซึ่งนับว่าเป็นทั้งช่วงเวลา สำคัญของการปฏิรูปประเทศและวางรากฐานเพื่อการพัฒนาในระยะยาวให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

การกำหนดเป้าหมายในด้านต่างๆ ในช่วงเวลา ๕ ปี โดยคำนึงถึงการดำเนินการต่อยอดต่อไปแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ๑๔ และ ๑๕ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และในขณะเดียวกันแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้จัดทำเป้าหมายและตัวชี้วัด ในรายละเอียดมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมาเพื่อให้กำกับและเชื่อมโยงกับ การกำหนดเป้าหมายในแผนระดับรองและแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้น โดยการจัดสรรงบประมาณและแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ต้องแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงจากเป้าหมายที่เป็นผลสัมฤทธิ์ ผลลัพธ์หลัก ๆ กับผลผลิต ในระดับแผนงานและโครงการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ละกลุ่มบูรณาการของการจัดสรรงบประมาณ รวมถึง ความเชื่อมโยงถึงตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของภาครัฐ ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้ตั้งเป้าหมายในมิติหลัก ๆ ประกอบด้วย

(๑) **คนไทยที่มีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์** มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนร่วม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง มีความเป็นไทย

(๒) **การลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจน** การเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

(๓) **ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็ง และแข่งขันได้** โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคม ผู้ประกอบการ และมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ รวมทั้งมีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูง ภายในปี ๒๕๗๙ สำหรับมิติที่

(๔) **ทุนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงอาหาร พลังงาน และน้ำ** โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เพื่อรักษา ความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

(๕) **มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย** ความขัดแย้ง ทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เป็นต้น

(๖) **มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน** บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชั่นลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอิสระขึ้น เป้าหมายทั้ง ๖ กลุ่มหลักภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สะท้อนถึงเป้าหมายการขับเคลื่อนการพัฒนาตามวาระ การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และเป้าหมายในระยะยาว ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ต้องบรรลุภายในระยะเวลา ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

สำหรับยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ ถูกกำหนด จาก ยุทธศาสตร์ ทั้ง ๖ ด้านภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และกำหนดเป็นแนวทางในรายละเอียด ที่แสดงให้เห็นถึง ความสอดคล้องและการตอบสนองต่อเป้าหมายที่ต้องบรรลุในระยะ ๕ ปี ที่จะเป็นการวางพื้นฐานที่สามารถสานต่อ การพัฒนาในประเด็นสำคัญของประเทศในระยะต่อไปที่สนับสนุนเป้าหมาย การพัฒนาให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน โดยใช้หลักของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนำทาง ทั้งนี้ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง ๑๐ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาครอบคลุมรายละเอียด ที่ตอบสนองต่อจุดเน้นประเด็นหลักของการพัฒนาในระยะ ๕ ปี และมุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับต่อ ๆ ไป โดยจะต้องต่อยอดให้เกิดความต่อเนื่องของการขับเคลื่อน การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการแก้ปัญหาสำคัญที่เป็นรากเหง้าของปัญหาต่าง ๆ และประเด็นปฏิรูปประเทศให้ลุล่วง รวมทั้งประเด็นร่วมที่มีความเชื่อมโยงกับหลากหลายประเด็นการพัฒนาที่จะนาไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อเนื่องกันไปตลอด ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีจำนวน ๑๐ ยุทธศาสตร์ซึ่งมีรายละเอียดมากกว่าใน ยุทธศาสตร์ ชาติ ๒๐ ปี ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องนั้นเป็นการยาก ในการที่จะ กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่ชัดเจน ในแผนพัฒนาระยะยาว เช่น ยุทธศาสตร์ชาติได้ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจำเป็นต้องมีการกำหนดและปรับปรุงให้สอดคล้องกับเงื่อนไข และปัจจัยแวดล้อม ในช่วงเวลานั้นๆ จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุดังกล่าวยุทธศาสตร์ชาติจึงเป็นการกำหนด กรอบที่เป็นประเด็นหลักของการพัฒนาประเทศที่ครอบคลุมมิติต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนทั้งในเรื่อง การพัฒนาฐานการผลิตและ บริการ การพัฒนากลุ่มเป้าหมายและการพัฒนาในเรื่องกลไกและกฎระเบียบ รวมทั้งการพัฒนาทุนมนุษย์ ภายใต้ การกำหนดและการยึดหลักการสำคัญของการพัฒนา ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงประกอบด้วยยุทธศาสตร์ชาติทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

(๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

(๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

(๔) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

(๖) ยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ประกอบกับอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์และกลไกสนับสนุนให้การดำเนินยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้านให้สัมฤทธิ์ผล ประกอบด้วย

(๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

(๘) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

(๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

(๑๐) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือ ระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๑. สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจโลก และผลกระทบต่อประเทศไทย เศรษฐกิจโลกในระยะ ๕ ปีข้างหน้า ยังมีแนวโน้มขยายตัวช้าและมีความเสี่ยงจากความผันผวนในระบบ เศรษฐกิจและการเงินโลกในเกณฑ์สูง ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ ความไม่แน่นอน ของการปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป และ ญี่ปุ่น ซึ่งจะ ส่งผลกระทบต่อภาคการเงินและการประกอบธุรกิจของไทย นอกจากนี้ การเปิดเสรีทางการค้าก่อให้เกิด การแข่งขันที่รุนแรงขึ้น รวมทั้งภาคการบริการและการท่องเที่ยว ทำให้ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถ แข่งขันได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีทางการค้าดังกล่าวจะเป็นโอกาสของประเทศไทยในการใช้ประโยชน์จากความเชื่อมโยง ในอนุภูมิภาคและภูมิภาคให้สนับสนุนการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าร่วมกัน ทั้งนี้ปัจจัยภายนอกที่คาดว่าจะส่งผลต่อ เศรษฐกิจไทยอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่

๑.๑ ตลาดเกิดใหม่มีบทบาทสูงขึ้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์เศรษฐกิจเป็นแหล่ง วัตถุดิบ แรงงาน และตลาดที่มีกำลังซื้อทั้งบราซิล รัสเซีย อินเดีย จีน แอฟริกาใต้ ทั้งนี้ภูมิภาคเอเชียจะเป็นศูนย์กลาง พลังอำนาจทางเศรษฐกิจของโลก มีการไหลเข้าของการลงทุนในภาคการผลิตสูงโดยเฉพาะอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้ ส่วนและเป็นห่วงโซ่การผลิตที่สำคัญของโลก หรือเป็น “โรงงานผลิตแห่งเอเชีย” เพื่อส่งออกสู่ตลาดโลก และดึงดูดให้ประเทศมหาอำนาจเดิมเข้ามารวมกลุ่มและขยายบทบาททางเศรษฐกิจในภูมิภาคมากขึ้น ผ่านการผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ทั่วโลกเพื่อสร้างอำนาจต่อรอง เป็นต้น

๑.๒ ตลาดการเงินโลกไร้พรมแดน ซึ่งเป็นผลจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงินมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทาให้มีการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ เช่น Application ทางการเงิน Crowd Funding และ Financial Platform เป็นต้น ประกอบกับการเปิดเสรีภาคการเงินในอาเซียน ทำให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ซึ่งเป็นแรงผลักดัน ให้ภาคการเงินของไทยต้องเร่งพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงินให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

๑.๓ การเปิดเสรีมากขึ้นของอาเซียนภายหลังปี ๒๕๕๘ ทั้งในภาคสินค้าและบริการ โดยเฉพาะ ภาคการเงิน ซึ่งเป็นโอกาสที่สำคัญหลายประการ อาทิ การเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิต ทุน แรงงานอย่างเสรี การลด ข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ซึ่งทำให้ภาคการผลิตสามารถขยายตลาดและพัฒนาตนเองให้มีความเข้มแข็งมาก ขึ้น รวมทั้งการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการค้า การลงทุน การเงิน การบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมในขณะที่การแข่งขัน ของประเทศในภูมิภาคอาเซียนจะสูงขึ้น

๑.๔ รูปแบบการค้ามีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่การค้าเสรีเฉพาะกลุ่มมากขึ้นและมีการรวมกลุ่ม ทางเศรษฐกิจที่หลากหลายขึ้น เพื่อขยายการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ซึ่งจะเป็นทั้งโอกาสที่เปิดกว้างขึ้น สำหรับการค้าและการลงทุน แต่ในขณะเดียวกันการแข่งขันก็จะรุนแรงขึ้นทั้งในรูปของกลุ่มประเทศและสำหรับแต่ละประเทศ

๒. การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตของคนในทุกสังคม ทุกเพศ ทุกวัย

๒.๑ เกิดสาขาอุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆ ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หลากหลายสาขา เพื่อตอบสนองความต้องการในภาคการผลิต บริการ และพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป โดยอุตสาหกรรมใหม่ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน ๕ กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และ เทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเตอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งรูปแบบและกระบวนการประกอบธุรกิจบริการ จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและหลากหลาย รูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการมีวัฏจักรชีวิตสั้นลง การแข่งขันในตลาดอยู่บน ฐานของการใช้นวัตกรรมทั้งในกระบวนการผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์และบริการ นวัตกรรมด้านตลาดและการบริหาร จัดการ ถ้าภาคธุรกิจโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมปรับตัวไม่ทัน อาจสูญเสียความสามารถในการ แข่งขันได้ ในขณะเดียวกันจะสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการในการสร้างธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อปรับเปลี่ยน กระบวนการผลิตทำให้สามารถบริหารจัดการห่วงโซ่การผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๒ มนุษย์จะสามารถเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัดการพัฒนาเทคโนโลยีจะส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นอินเตอร์เน็ตกลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของทุกคนในช่วงที่ผ่านมาการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยีสื่อสาร และเทคโนโลยีชีวภาพ ได้ทำให้รูปแบบการผลิต การดำเนินธุรกิจ และการใช้ชีวิตของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปมากอย่างรวดเร็ว มนุษย์สามารถสื่อสารทั้งภาพและเสียงได้อย่างไร้พรมแดนการทำธุรกิจและธุรกรรมบนโครงข่ายดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น

๒.๓ การแย่งชิงแรงงานที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีระดับสูงมี ความสามารถเฉพาะทาง หรือมีทักษะหลายด้าน (Multi-Skills) ในตลาดแรงงานสูงขึ้น

๒.๔ เกิดความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ เช่น ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี อันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านรายได้ ด้านความรู้ ด้านทักษะ หรือด้านการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีความเหลื่อมล้ำของแรงงานที่มีทักษะเทคโนโลยีขั้นสูงและแรงงานที่ไม่มีทักษะ ความเหลื่อมล้ำของผู้ประกอบการขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ที่มีความสามารถในการลงทุนเพื่อยกระดับศักยภาพทางเทคโนโลยีแตกต่างกัน เป็นต้น

๓. สถานการณ์และแนวโน้มสังคมโลก

๓.๑ การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกส่งผลต่อเศรษฐกิจและรูปแบบการดำเนินชีวิต

๓.๒ การเลื่อนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลกที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง วิถีชีวิตและรูปแบบการบริโภค

๔. สถานการณ์และแนวโน้มสิ่งแวดล้อมโลก

วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก ค.ศ. ๒๐๓๐ ได้กำหนดทิศทางการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงและพันธกรณีที่เกี่ยวข้อง ทำให้ไทยต้องพร้อมรับภาระในการลดก๊าซเรือนกระจกมากขึ้น ภายใต้กระแสการแข่งขันการค้าที่เข้มข้น

๔.๑ วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ เป็นทิศทางหลักในการพัฒนาของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมายและ ๑๖๙ เป้าประสงค์

๔.๒ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มแข็ง ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งไทยต้องดำเนินมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกอย่างจริงจัง นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มในการใช้ประเด็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เป็นเงื่อนไขสำหรับกำหนดมาตรฐานสินค้าในการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกของไทย แต่ก็อาจสร้างโอกาสสำหรับธุรกิจใหม่ด้านสิ่งแวดล้อม อาทิ ผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเพิ่มประสิทธิภาพการลดของเสีย เป็นต้น

๔.๓ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น ส่งผลต่อการผลิตในภาคเกษตรและความมั่นคงด้านน้ำและอาหาร

๕. สถานการณ์ความมั่นคงโลก

๕.๑ ประเทศมหาอำนาจมีแนวโน้มของการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก รวมทั้งการใช้อำนาจทางทหารและทางเศรษฐกิจเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค

๕.๒ ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐทั้งด้านอาณาเขตทางบก การอ้างสิทธิทับซ้อนทางทะเลและภูมิรัฐศาสตร์ เพื่อผลประโยชน์และการแย่งชิงทรัพยากร

๕.๓ อาชญากรรมข้ามชาติ มีแนวโน้มขยายตัวและควบคุมได้ยาก มีการเชื่อมโยงในภูมิภาคและพัฒนาการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยมีรูปแบบและวิธีการที่ซับซ้อนมากขึ้น

๕.๔ การก่อการร้ายกำลังส่งผลกระทบต่อสังคมโลก โดยทวีความรุนแรงและมีความถี่มากขึ้น

สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๑. สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจไทย

๑.๑ ในช่วงที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจไทยในภาพรวมประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจทั้งในด้านการสร้างอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างการผลิต การสั่งสมองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีการผลิต การพัฒนาเศรษฐกิจรายสาขา การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจไทย มีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งและความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนาต่อยอดเพื่อขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศ พัฒนาแล้วในปี ๒๕๗๙ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโครงสร้าง เศรษฐกิจเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น ภาคการผลิตมีการสั่งสมองค์ความรู้และ ปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยยังคงมีจุดแข็งด้านความหลากหลายของฐานการผลิต ที่มีความแข็งแกร่งในระดับโลก อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น และการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

๑.๒ ผลการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ และในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการลดลงของขีดความสามารถ ในการแข่งขันของภาคการผลิต ซึ่งจะเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป และมีแนวโน้มที่จะ ทำให้เศรษฐกิจไทยไม่สามารถยกระดับการพัฒนาออกจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางได้ในระยะเวลาที่เหมาะสม ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ และในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่เริ่มแสดงให้เห็นถึงจุดอ่อนที่สำคัญของ เศรษฐกิจไทยประกอบด้วย เศรษฐกิจชะลอตัวลงอย่างรวดเร็วและมีความผันผวนมากขึ้น การส่งออกของไทยปรับตัวลดลง ทั้งในด้านการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม ลงทุนซึ่งเป็นทั้งปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจระยะสั้นและ ปัจจัยในการเพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวชะลอตัวลงมาก เสถียรภาพเศรษฐกิจเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น

๑.๓ จุดอ่อนที่สำคัญของเศรษฐกิจไทย การขยายตัวในเกณฑ์ต่ำและมีความผันผวนมากขึ้นในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ และในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ รวมทั้งแนวโน้มการลดลงของขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออกและความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจตลอดช่วงระยะเวลา ๙ ปีที่ผ่านมา สะท้อนถึงจุดอ่อนที่สำคัญ ๆ ของระบบเศรษฐกิจไทยทั้งทางด้านปัญหาเชิงโครงสร้าง เงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และ ปัจจัย ทางด้านการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจ ประกอบด้วย อุปสงค์ในประเทศยังมีจำกัดเมื่อเทียบกับขีดความสามารถในการผลิตทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจยังต้องพึ่งพิงอุปสงค์ในตลาดโลก มาตรการของภาครัฐในการ เพิ่มอุปสงค์ภายในประเทศ (Domestic Economy) การขาดการลงทุนที่จำเป็นและเพียงพอต่อการยกระดับศักยภาพ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ แรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากปัจจัยแรงงานลดลง ผลิตภาพการผลิตของปัจจัย การผลิต (Total Factor Productivity: TFP) ยังไม่เพียงพอต่อการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการ เป็นประเทศรายได้ปานกลาง ความล่าช้าในการปรับโครงสร้างการผลิต ภาคการเงินและการคลังยังไม่สามารถสนับสนุน การดำเนินยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคตได้อย่างเต็มที่ และการบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาคยังมีข้อจำกัด ที่สำคัญ ๆ หลายประการ

๑.๔ ปัจจัยคุกคาม/ความเสี่ยงต่อความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๑) การปรับตัวเข้าสู่โครงสร้างประชากรผู้สูงอายุ

๒) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกยังมีความผันผวนและมีข้อจำกัดในการสนับสนุนการขยายตัวของไทยอย่างต่อเนื่อง

๓) การแข่งขันในตลาดการค้าโลกยังมีแนวโน้มที่จะอยู่ในเกณฑ์สูงและสร้างแรงกดดันต่อการส่งออก

๔) การเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์ด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งในด้าน (๑) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมขั้นต้นในประเทศ

๒. การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม อยู่ในลำดับต่ำและการบริหารจัดการงานวิจัยขาด การบูรณาการให้มีเอกภาพตั้งแต่ระดับนโยบาย การสนับสนุนทุนวิจัย และหน่วยวิจัยหลัก ทำให้ทิศทางการพัฒนา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัยพัฒนา และนวัตกรรมของประเทศไม่ชัดเจน มีความซ้ำซ้อน และยังมีข้อจำกัดในการตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ เป็นผลให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศล่าช้าไม่ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีของโลกตลอดจนมีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในระดับต่ำ โดยภาคการผลิตที่เป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศ อาทิ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีข้อกัด ในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ขาดแคลนนักบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรมทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิตและผู้ใช้ประโยชน์งานวิจัยภาคเอกชนไม่เข้ามาลงทุนในขั้นการแปลงงานวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์ซึ่งมีความเสี่ยงและต้องใช้เงินลงทุนสูง ซึ่งสะท้อนจากดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม ดังนั้น ถ้าประเทศไทย จะดำเนินการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในรูปแบบเดิม จะทำให้การพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศล่าช้าไม่ทันต่อ การพัฒนาเทคโนโลยีโลก ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาเศรษฐกิจสู่ประเทศที่มีรายได้สูงได้ตามเป้าหมาย ในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

๓. สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทย

๓.๑ โครงสร้างประชากรไทยเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยปี ๒๕๕๗ ประชากรวัยแรงงานจะมีจำนวนสูงสุดและเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อศักยภาพ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว

๓.๒ คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา โดยแต่ละกลุ่มวัยยังมีปัญหาสำคัญที่จะส่งผลต่อการยกระดับ ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต ทั้งเรื่องพัฒนาการและสติปัญญาตั้งแต่วัยเด็ก การขาดทักษะ ความรู้ความสามารถที่ส่งผลต่อผลิตภาพแรงงานของประเทศ ปัญหาด้านสุขภาพในวัยผู้สูงอายุที่ส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐ กลุ่มเด็กปฐมวัย (๐–๕ ปี) ยังมีปัญหาพัฒนาการไม่สมวัย

๓.๓ ครอบครัวพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวและครอบครัวข้ามรุ่นมีความเปราะบางสูง ส่งผลต่อการเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ

๓.๔ คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

๓.๕ คนไทยมีแนวโน้มเป็นโรคไม่ติดต่อมากขึ้นซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิต

๓.๖ รายจ่ายด้านสุขภาพภาครัฐมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะรายจ่ายของระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ

๓.๗ คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมและไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ

๓.๘ ประเทศไทยยังมีปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/ แผนพัฒนาจังหวัด

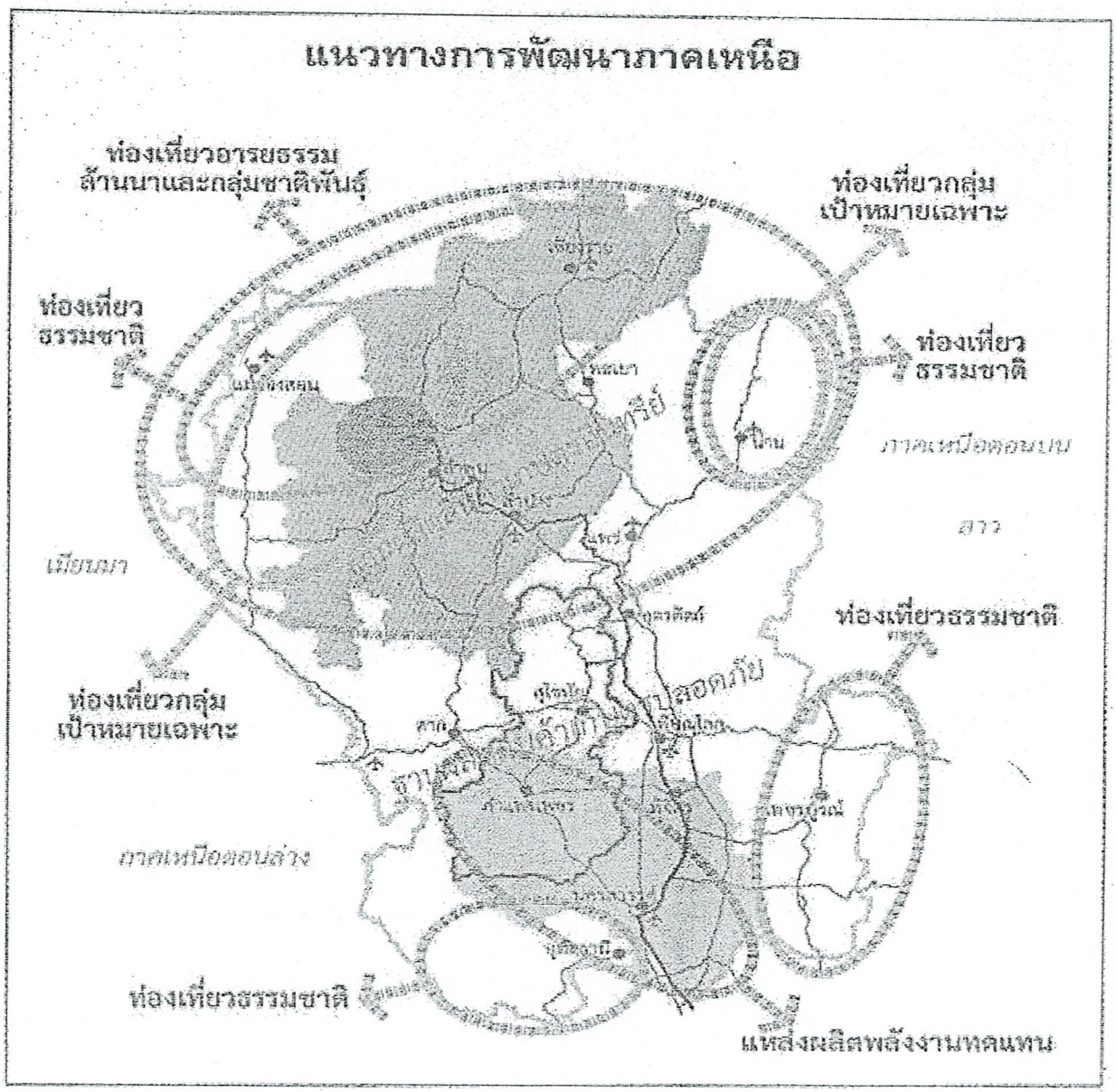
<u>แผนพัฒนาภาค (ภาคเหนือ) : พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง</u>

๑) พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืน มีธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยวบริการ สุขภาพ และการศึกษาที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

๒) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มภายใต้แนวคิดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๓) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คืนความอุดมสมบูรณ์สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔) พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุรองรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของภาคเหนือที่เร็วกว่าระดับประเทศ ๑๐ ปี

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (สิงหาคม ๒๕๕๙). แนวทางการแปลงยุทธศาสตร์ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ, น.๔

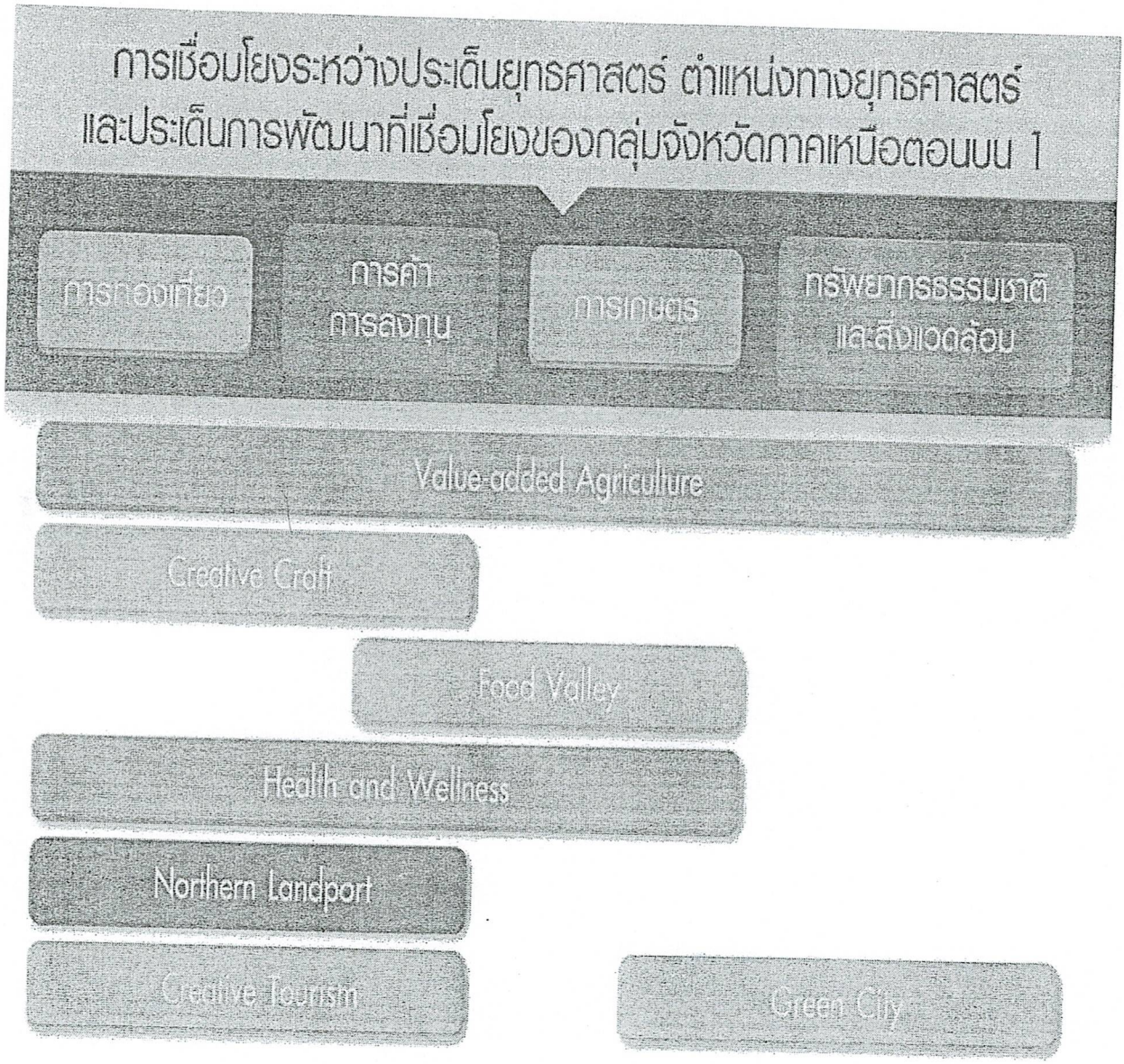
ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. สร้างคุณค่าและความโดดเด่นด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

๒. ยกระดับ เชื่อมโยง สร้างเครือข่าย การค้า การลงทุน และการค้าชายแดนเพื่อเพิ่มศักยภาพ ในการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ

๓. พัฒนาเกษตรมูลค่าเพิ่มสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๔. อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการและมีส่วนร่วม ตอบสนอง ต่อการพัฒนาและใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์ : “เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่น บนพื้นฐานของความเข้าใจในปัญหา และศักยภาพของท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน”	
พันธกิจ	**ยุทธศาสตร์**
๑. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ๒. พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความทันสมัย มีคุณธรรม จริยธรรมตามกฎหมายบัญญัติ ๓. ส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ๔. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น	๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ๖. การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน ๗. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

[illegible]	[illegible]	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๑.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนา	๑.๑ ระบบสาธารณูปโภคการคมนาคมขนส่งมีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง	๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งที่จำเป็น	๑. พัฒนาเส้นทางการคมนาคมและขนส่งทั้งทางถนน สะพาน ที่เหมาะสมสามารถตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของคนในท้องถิ่นมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและ ๒. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของถนนให้ได้มาตรฐานที่ดี มีความปลอดภัยในการเดินทางและขนส่งสินค้าจัดให้มีไฟสัญญาณจราจร ป้ายเส้นทาง ระบบไฟฟ้าส่องสว่างที่เหมาะสมเพียงพอ รวมถึงการปรับปรุงคุณภาพการคมนาคมขนส่งทางน้ำ
		๒. พัฒนาบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน	๑. พัฒนาและปรับปรุงระบบข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค ให้สามารถใช้วางแผนตัดสินใจเร่งด่วนในการพัฒนาได้ตามลำดับความสำคัญ ความจำเป็นเพื่อลดความซ้ำซ้อนของโครงการ สามารถกำหนดแนวทางในการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าต่อการลงทุน ๒. จัดทำผังเมือง ข้อบังคับการใช้พื้นที่ เพื่อกำหนดนโยบายและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน อาคารบ้านเรือน โรงงานและการวางแผนพื้นที่เพาะปลูก โดยได้รับความเห็นชอบจากประชาชนในพื้นที่ ๓. ผลักดันให้เกิดระบบการให้บริการขนส่งสาธารณะและขนส่งมวลชนที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่นอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการใช้งานของประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวในและต่างประเทศ
	๑.๒ ภาคเกษตรกรรมสามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และมีการกระจายรายได้อย่างเหมาะสม	๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตทางการเกษตร	๑. ปรับปรุงและพัฒนาสาธารณูปโภคด้านการเกษตรและชลประทาน เพื่อการเกษตรให้สามารถป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งที่มีต่อภาคเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๒. ปรับปรุงและพัฒนาสาธารณูปโภค เพื่อเพิ่มศักยภาพ และสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มและลดค่าใช้จ่ายในการกระจายสินค้า เช่น การจัดตั้งและดูแลตลาดกลางรับซื้อ ขาย ๓. พัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรอย่างมีส่วนร่วม ตลอดจนติดตามประเมินผลความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ ๒ : การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจ ตามแนวทาง ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	๒.๑ ชุมชนยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกิดภูมคุ้มกันทางเศรษฐกิจ	๑. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสร้างภูมคุ้มกันระบบเศรษฐกิจ ในท้องถิ่น	๑. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นเพื่อเป็น ฐานการผลิตทางด้านการเกษตรอย่างคุ้มค่าและเกิด ประโยชน์สูงสุดโดยใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง ผสมผสานกับวิถีชีวิตดั้งเดิม บนพื้นฐาน วัฒนธรรม ของชุมชน เป็นสำคัญ ตลอดจนการสนับสนุน ต่อยอดและขยายผลความสำเร็จ การพัฒนาโครงการหลวง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาและนวัตกรรมการเกษตร ตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ๒. การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการเกษตรในท้องถิ่น เช่น การพัฒนาเมล็ดพันธุ์ การจัดเก็บรักษาผลผลิต การแปรรูปผลิตภัณฑ์และการให้บริการวิชาการ ด้านการเกษตร เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้เกษตรกรอย่างเป็นระบบ ตลอดจนรณรงค์และ ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เพื่อการบริโภค และการผลิตเพื่อจำหน่ายในชุมชน ๓. ส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพเสริมต่อยอดจากอาชีพเกษตรกร โดยการสร้างกลุ่มอาชีพ หรือสหกรณ์ ที่มีความเข้มแข็ง เพื่อสร้างรายได้เสริมและผลักดัน ให้เกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง ๔. ส่งเสริมการออมในทุกระดับชุมชนบนพื้นฐานของความเข้าใจและความพร้อมของชุมชน ๕. เสริมสร้างค่านิยมในการบริโภคสินค้าชุมชนและสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ

ยุทธศาสตร์ ๒ : การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทาง ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง (ต่อ)	๒.๒ ท้องถิ่นมีการพัฒนาด้านการ ท่องเที่ยว และ วิสาหกิจชุมชน ให้มีความพร้อม แข่งขันและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	๒. ส่งเสริมท้องถิ่นให้มีการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในชุมชน มีความ พร้อม แข่งขันและ รองรับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน	๑. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน ทั้งกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเดิมและเพิ่มกิจกรรมใหม่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงสุขภาพ และเชิงนิเวศ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม เหมาะสมกับศักยภาพ และเกิดประโยชน์ต่อคนในท้องถิ่น ๒. ศึกษา รวบรวม และเผยแพร่ข้อมูล เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยวและวิสาหกิจชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๓. สร้างการมีส่วนร่วมและเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชนและท้องถิ่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในการพัฒนาและประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ
		๓. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน เพื่อวิสาหกิจชุมชน เพื่อยกระดับมาตรฐานผลิตภณฑ์ชุมชน	๑. พัฒนาความรู้ผู้ประกอบการในท้องถิ่น ในด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ประกอบด้วย การตลาด การผลิต/การบริการ การบริหารจัดการและการเงิน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากร ทักษะแรงงาน การศึกษาและพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่า ยกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้าอาเซียน ๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชนมีอำนาจในการต่อรองการจัดหาปัจจัยการผลิต เพื่อลดต้นทุนในการผลิต ตลอดจนแสวงหาโอกาสทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศร่วมกันในลักษณะกลุ่มเครือข่าย โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ๓. ส่งเสริมการนำระบบเทคโนโลยีดิจิตอลเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การออกแบบเพื่อเพิ่มคุณภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า/บริการ การตลาด และการขายที่เชื่อมโยงสู่ตลาดภายนอก

ยุทธศาสตร์ ๓ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๓. การบริหารจัดการทรพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๓.๑ ชุมชนมีจิตสำนึกและมีส่วน ร่วม ในการปฏิบัติ เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาในด้าน การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ การอนุรักษ์ ระบบนิเวศ	๑. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยชุมชน	๑. พัฒนานวัตกรรมดานการบริหารจัดการรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* ๒. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน เช่น ปลูกป่าในพื้นที่ต้นนำ พื้นที่สาธารณะ สร้างฝาย ต้นน้ำลำธาร โดยให้ชุมชนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการ ริเริ่มดำเนินการและโดยภาครัฐ ๓. กำหนดบทบัญญัติข้อบังคับและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับ แต่ละพื้นที่ การกำหนดขอบเขตพื้นที่ (Zoning) อย่างเป็นรูปธรรม และนำกฎระเบียบมาบังคับใช้ อย่างจริงจัง ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลการครอบครองพื้นที่ ๔. รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการผลิตและบริโภคที่ส่ง ผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม ๕. จัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนกลุ่มต่างๆ มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการป้องกัน แก้ไข ปัญหาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นนวัตกรรมที่เกิดขึ้นในการจัดการกับปัญหาเหล่านี้ จะดำเนินการแก้ไขในนามของส่วนรวม (Collective action) ทั้งผ่านการใช้กระบวนการเวทีประชาคมเพื่อสร้าง ความตระหนักถึงปัญหาร่วมกันและเพื่อระดมความคิดเห็น ในการหาทางแก้ไข ทั้ง ใช้การลงมือลงแรงร่วมกันเพื่อแก้ไข ปัญหา เช่น การปลูกป่า การทำแนวกันไฟป่า การรวมกลุ่ม เป็นอาสาสมัครเพื่อลาดตระเวนและป้องกันการกระทำการ ที่เป็นต้นเหตุของปัญหา หรือใช้การทำสัญญาประชาคม ในชุมชนโดยการกำหนดเป็นกฎกติกาของชุมชนหรือกฎบ้าน ฯลฯ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ ๓ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๓. การบรหาร จัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (ต่อ)	๓.๑ ชุมชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและ แก้ปัญหาในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ ระบบนิเวศ (ต่อ)	๒. ป้องกันและแก้ปัญหาขยะและมลภาวะในชุมชน	๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการขยะและสิงแวดล้อม เช่น ปัญหาน้ำเสีย ขยะมูลฝอย ปัญหาหมอกควันให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด โดยส่งเสริมให้ชุมชนสามารถดำเนินการด้วยตนเองมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒. ส่งเสริมให้มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ทั้งภาครัฐ เอกชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ๓. ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มและเครือข่ายในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยชุมชน เช่น การแก้ปัญหาหมอกควัน ไฟป่า ๔. การให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน เพื่อลดปริมาณขยะมีการคัดแยกที่เหมาะสม มีการกำจัดขยะอย่างถูกวิธีและสร้างประโยชน์จากขยะในชุมชน รวมถึงการดูแลรักษาแม่น้ำลำคลองไม่ให้เน่าเสีย ๕. สร้างองค์ความรู้จากการศึกษาดูงานการหาต้นแบบที่ดีในการบริหารจัดการขยะและมลภาวะเพื่อนำมาเป็นแบบอย่างแนวทางปฏิบัติ ขยายผลสู่ชุมชนและท้องถิ่นอื่น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรภาคเอกชน เช่น การพัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอย การแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า
		๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน	๑. ส่งเสริม สนับสนุนและนำงานวิจัยเกี่ยวกับพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกมาใช้ปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อการอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืนโดยเริ่มจากหน่วยงานภาครัฐและขยายไปยังภาคอุตสาหกรรมเกษตรกรรมที่อยู่อาศัย และอื่นๆ ๒. ให้ความรู้ ปลูกจิตสำนึก และสร้างแรงจูงใจของคนในท้องถิ่นด้านการอนุรักษ์พลังงาน การใช้พลังงานทดแทน โดยเปรียบเทียบให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อตนเองและท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ ๔ : การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๔. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและ สืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	๔.๑ ชุมชนและองค์กร ภาคสังคมในท้องถิ่น สามารถอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา อันเป็นเอกลักษณ์ ของท้องถิ่นของตน ให้ดำรงอยู่ได้ อย่างยั่งยืน	๑. พัฒนาองค์ความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญา ท้องถิ่นในเชิง องค์รวม	๑. สร้างแหล่งเรียนรู้เพื่อการสืบค้นภูมิปัญญา/อัตลักษณ์ ท้องถิ่น เชื่อมโยงแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน เช่น การใช้ วัด สถานศึกษา พิพิธภัณฑ์ หรือสถานที่ที่เหมาะสม ในการจัดการเรียนการสอน ศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เยาวชนและผู้ที่สนใจ โดยมุ่งเน้น การปรับปรุงและใช้งานแหล่งเรียนรู้เดิมที่มีอยู่ ให้สามารถใช้งานได้และมีความน่าสนใจ ๒. สร้างเครือข่ายบุคลากรหรือกลุ่มบุคคลเกี่ยวกับ การสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็น แกนหลักในการศึกษา รวบรวมภูมิปัญญาในท้องถิ่น และสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตน ๓. ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาและ สร้างสรรค์งานศิลปะ ภูมิปัญญาท้องถิ่นสาขาต่างๆ เช่น การจัดนิทรรศการ การเสวนา การประชุม ในชุมชน เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างกลุ่ม กิจกรรมศิลปะที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
		๒. อนุรักษ์และส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ในชุมชน	๑. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตามคำสอนของศาสนา ๒. ปลูกจิตสำนึกการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในระดับครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันรากฐานให้เด็กและเยาวชน ในชุมชน นอกเหนือจากสถาบันการศึกษา เช่น รณรงค์การใช้ภาษา/การแต่งกายล้านนา การอนุรักษ์อักษรเมืองดนตรีพื้นบ้าน ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีในโรงเรียนฯ รวมถึงการอนุรักษ์ด้านสถาปัตยกรรมต่าง ๆ แห่งล้านนา มีการออกแบบหรือก่อสร้างโดยคงเอกลักษณ์ทางด้านศิลปะ ๓. ส่งเสริมชุมชนในการสร้างกลุ่มส่งเสริมวัฒนธรรมล้านนา และคุณธรรมจริยธรรมในชุมชน ๔. ส่งเสริมและจัดกิจกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ของชนเผ่าในท้องถิ่น ๕. สร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการเฝ้าระวังและ ป้องกันผลกระทบจากการเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติ ที่มีต่อวิถีชีวิตชุมชน ๖. สนับสนุนยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สร้างคุณประโยชน์ในด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
		๓.เผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่นสู่ภายนอก	๑. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เอกสาร รายการ โทรทัศน์ สื่อ online เป็นต้น เพื่อเผยแพร่ให้เกิดการรับรู้ ในวงกว้าง โดยมุ่งเน้นความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ ๒. พัฒนาและเปิดพื้นที่ทางวัฒนธรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรม จัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปยังสถานที่ต่าง ๆ ภายนอก เช่น การจัดกิจกรรมการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าเกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการรับรู้ ในวงกว้าง และเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ ๕ : การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๕. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	๕.๑ กลุ่มเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ ได้รับการส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต	๑. ส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต	๑. จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ที่เป็นการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งเสริมสร้างสภาพแวดล้อมแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับประชาชน กลุ่มอาชีพและการรวมกลุ่มตามอัธยาศัย ๒. ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับคุณภาพมาตรฐานบริการทางการศึกษาและการศึกษาวิจัยของสถานศึกษาในสังกัดและสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและสร้างโอกาสทางการศึกษาสำหรับประชาชนทุกระดับ พัฒนาความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
	๕.๒ กลุ่มผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ประสบปัญหาทางสังคมได้รับบริการและสวัสดิการอย่างทั่วถึง รวดเร็วและเป็นธรรม บนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเอง	๒. ส่งเสริมสุขภาวะที่ดีของคนในชุมชน	๑. พัฒนาระบบสวัสดิการและบริการสุขภาพ ทางด้านสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาลและฟื้นฟูสมรรถภาพ ยกระดับคุณภาพมาตรฐานบริการสุภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน โดยให้ประชาชนในชุมชนที่สามารถเข้าถึงบริการได้สะดวกและทั่วถึง ๒. ส่งเสริมเครือข่ายด้านสาธารณสุขในการเฝ้าระวัง ควบคุมโรคที่เป็นปัญหาสำคัญ โรคอุบัติใหม่และภัยสุขภาพพัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายในการป้องกันโรคและสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุกในชุมชน ๓. สนับสนุนการศึกษา พัฒนา และการถ่ายทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพรให้เป็นที่ยอมรับในชุมชน ๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมถึงการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจของคนในชุมชน
		๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและ ผู้ด้อยโอกาส	๑. สำรวจรวบรวมข้อมูลเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา และ ผู้ด้อยโอกาสในท้องถิ่น เพื่อจัดทำแผน กำหนดแนวทาง ในการจัดสวัสดิการทางสังคม ทั้งในด้านการศึกษา การพัฒนาอาชีพและการเขาถึงปัจจัยการยังชีพ ๒. พัฒนาการให้บริการและโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมกับกลุ่มประชาชนเป้าหมาย เช่น การจัดทำทะเบียน เพื่ออำนวยความสะดวกในการรับบริการด้านต่าง ๆ การสร้างทางลาดสำหรับผู้พิการ การรักษาพยาบาล เป็นต้น ๓. ส่งเสริมการเข้าถึงสวัสดิการสังคม ความเสมอภาคและพัฒนาศักยภาพแก่กลุ่มประชาชนเป้าหมาย สนับสนุน กองทุนเพื่อส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมคุ้มครองเด็ก ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และผู้สูงอายุ ๔. ส่งเสริม และพัฒนาอาชีพให้แก่กลุ่มประชาชน เป้าหมายในชุมชน/ท้องถิ่นตามศักยภาพ รวมทั้งสนับสนุนด้าน การตลาดเพื่อให้มีงานทำ มีรายได้สามารถพึ่งพาตนเองได้

ยุทธศาสตร์ ๖. การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๖. การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็ระเบียบเรียบร้อยในชุมชน	๖.๑ ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชนและสามารถป้องกันและรับมือกับสาธารณภัยต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑. รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชุมชน	๑. ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครชุมชน ตำรวจบ้านกลุ่มจิตอาสา อปพร. อสม. เพื่อเฝ้าระวังและรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน ๒.รณรงค์ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันภัยที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน ๓.พัฒนาความร่วมมือและบูรณาการระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
	๖.๒ ชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขสามารถลดปัญหายาเสพติดและ ความไม่ปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ในชุมชน	๒. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๑. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย (อปพร.) กลุ่มอาสาสมัครดับไฟป่า ๒. พัฒนา ปรับปรุงระบบเพิ่มประสิทธิภาพงานการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและรักษาความสงบปลอดภัยในชุนชนอย่างพอเพียง ๓. สนับสนุนและส่งเสริมการจัดการและป้องกันปัญหาภัยแล้ง อุทกภัย สาธารณภัย รวมถึงการเตรียมความพร้อมให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยอย่างทันท่วงที ๔. นำเทคโนโลยีมาใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหาการเฝ้าระวังการแจ้งเตือนด้านสาธารณภัย
		๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อบายมุข และปัญหาแรงงานต่างด้าว	๑. บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของคนในชุมชน ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด อบายมุข ปัญหาแรงงานต่างด้าว อย่างมีระบบ เช่น โรงเรียน วัด องค์กรภาคเอกชน ผู้ประกอบการและประชาชนในท้องถิ่น ฯลฯ เพื่อกำหนดมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและดำเนินการตามกฎหมาย อย่างจริงจัง ๒. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ แก่เด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด ๓. พัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวและการให้สิทธิของคนพื้นที่สูงให้มีสิทธิตามที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนเตรียมความพร้อมเฝ้าระวังผลกระทบและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากแรงงานต่างด้าว ทั้งในระบบและนอกระบบ ตามกฎหมาย

ยุทธศาสตร์ ๗ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๗. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๗.๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล ๗.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการจัดบริการสาธารณะ แก่ประชาชนที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์	๑.พัฒนากระบวนการบริหารจัดการ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล ๒. พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล	๑. เสริมสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม รักษาวินัย และธรรมาภิบาลที่ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก สร้างขวัญกำลังใจและทัศนคติที่ดีของบุคลากรท้องถิ่น ทุกระดับในการให้บริการประชาชน ๒. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรท้องถิ่นให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะพร้อมรับ การเปลี่ยนแปลง ในการปฏิบัติงาน การบริการประชาชน อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านระเบียบที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน การจัดอบรม ในด้านการบริหารจัดการธรรมาภิบาล ๓. พัฒนากลไกการทำงานที่เข้มแข็งและโปร่งใส โดยอาศัยความร่วมมือเป็นภาคีหรือข้อตกลงความร่วมมือและ การบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรม โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะของผู้รับบริการเป็นหลัก ภายใต้การตัดสินใจที่ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม การรับผิดชอบต่อส่วนรวม การพร้อมรับการตรวจสอบ จากประชาชนและปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีการเปิดเผยข้อมูลหน่วยงานตามกฎหมาย ๔. จัดหาเครื่องมือและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ ตลอดจนพัฒนา นวัตกรรมการให้บริการเพื่อเตรียมความพร้อม การพัฒนาท้องถิ่นสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๕. พัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพระบบงานและ การให้บริการประชาชน โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และ ความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจ คำนึงถึงความต้องการ ของประชาชน
		๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการตรวจสอบ ควบคุม	๑. ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากชุมชน กลุ่มองค์กร หน่วยงานและผู้มีส่วนได้เสีย จากการดำเนินงานในการพัฒนาของท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นในการ กำหนดบทบัญญัติ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อประสาน ประโยชน์ของภาคส่วนต่างๆ ให้ เสมอภาคและ มีความสมดุล ๒. ส่งเสริมและจัดให้มีระบบการควบคุมภายในองค์กร ภาครัฐตามที่กฎหมายกำหนด และการเปิดเผยข้อมูล การดำเนินงานเพื่อความสะดวกในการตรวจสอบ จากทุกภาคส่วน

๒. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลออนใต้

วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น

๒.๑ (Vision)

"ประชาชนมีคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง สืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น"

เป็นตำบลที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีอาชีพ มีงานทำ มีรายได้ พออยู่พอกิน บนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นชุมชนน่าอยู่ สภาพแวดล้อมดี สถานที่น่าท่องเที่ยว ชุมชนมีความเข้มแข็ง ร่วมใจอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นตำบลที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๒.๒.๑ **ยุทธศาสตร์**การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๒.๒ **ยุทธศาสตร์**การพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

๒.๒.๓ **ยุทธศาสตร์**การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๒.๒.๔ **ยุทธศาสตร์**การพัฒนาการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๒.๕ **ยุทธศาสตร์**การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒.๒.๖ **ยุทธศาสตร์การ**พัฒนาการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๒.๒.๗ **ยุทธศาสตร์**การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๒.๓.๑ เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์และส่งเสริมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒.๓.๒ ประชาชนมีการพัฒนาในการประกอบอาชีพโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓.๓ ระบบบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การคมนาคมและขนส่งได้รับความสะดวก

๒.๓.๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์ ชุมชนสะอาดปราศจากขยะและมลพิษ

๒.๓.๕ ประชาชนสืบทอดศาสนา รักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามไว้

๒.๓.๖ ประชาชนมีความรักความสามัคคีต่อกัน สามารถรับมือกับสาธาณณภัยต่างๆ ลดปัญหายาเสพติดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๓.๗ องค์กรมีกระบวนการบริหารจัดการภายในหลักธรรมาภิบาล

๒.๔ ตัวชี้วัด

๒.๔.๑ จำนวนโคงการ/กิจกรรม ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีการปรับปรุง ซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การคมนาคมได้มาตรฐาน

๒.๒.๒ **จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้าน**การพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืนได้รัการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างทั่วถึง

๒.๒.๓ **จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้าน**การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน ประสบความสำเร็จ

๒.๒.๔ จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับความพึงพอใจ

๒.๒.๕ จำนวนโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ได้รับบริการอย่างรวดเร็ว ทั่วถึงและทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลทางสังคม

๒.๒.๖ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๒.๒.๗ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชน องค์กรอื่นมีส่วนร่วมในการบริหาร ติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติงาน ตลอดจนการให้บริการสาธารณ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๒.๕.๑ มีการสร้าง พัฒนา ปรับปรุงซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธาณูปการ การคมนาคม ที่ได้มาตรฐาน จำนวนไม่น้อยกว่า โครงการ/ปี

๒.๕.๒ มีการจัดกิจกรรมและการให้ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน จำนวนไม่น้อยกว่า โครงการ/ปี

๒.๕.๓ มีการจัดกิจกรรมด้านบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศอย่างยั่งยืน ไม่น้อยกว่า โครงการ/ปี

๒.๕.๔ มีโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่า โครงการ/ปี

๒.๕.๕ มีกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ไม่น้อยกว่า โครงการ/ปี

๒.๕.๖ มีโครงการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย จำนวนไม่น้อยกว่า โครงการ/ปี

๒.๕.๗ ประชาชน/ องค์กรอื่นมีส่วนร่วมในการบริหาร ติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติงานตลอดจนการให้บริการสาธารณะ จำนวนไม่น้อยกว่า โครงการ/กิจกรรม/ปี

๒.๖ กุลยุทธ์

๒.๖.๑ **ยุทธศาสตร์**การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑) พัฒนาโครงการพื้นฐานทางการเกษตร

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง ด้านสาธารณูปโภค ด้านสาธารณปการและการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๖.๒ **ยุทธศาสตร์**การพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

๑) การส่งเสริมและพัฒนาด้านเศรษฐกิจพอเพียง

๒) ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเกษตร

๒.๖.๓ **ยุทธศาสตร์**การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๑) การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) การบริหารการจัดทรัพยากรธรรมและสิ่งแวดล้อม

๒.๖๔ **ยุทธศาสตร์**การพัฒนาการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑) การพัฒนาด้านศิลปะวัฒนะรรมท้องถิ่นอย่างเป็นรูปกรรม

๒) การเชื่อมโยงวิถีชีวิตชมุชนกับศิลปะวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๖.๕ **ยุทธศาสตร์**การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑) การส่งเสริมสุขภาวะ

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและพิการและผู้ด้อยโอกาส

๒..๖.๖ **ยุทธศาสตร์การ**พัฒนาการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๑) กระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

๒) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓) เสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบปลอดภัย การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยแก่ชุมชน/ท้องถิ่น

๒.๒.๗ **ยุทธศาสตร์**การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๑) การสร้างจิตสำนึกพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ เตรียมพรัฒการพัฒนาท้องถิ่นเข้าสู่ Thailand ๔.๐

๒) เสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในสการบริหารจัดการ

๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการและการตรวจสอบ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลออนใต้

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

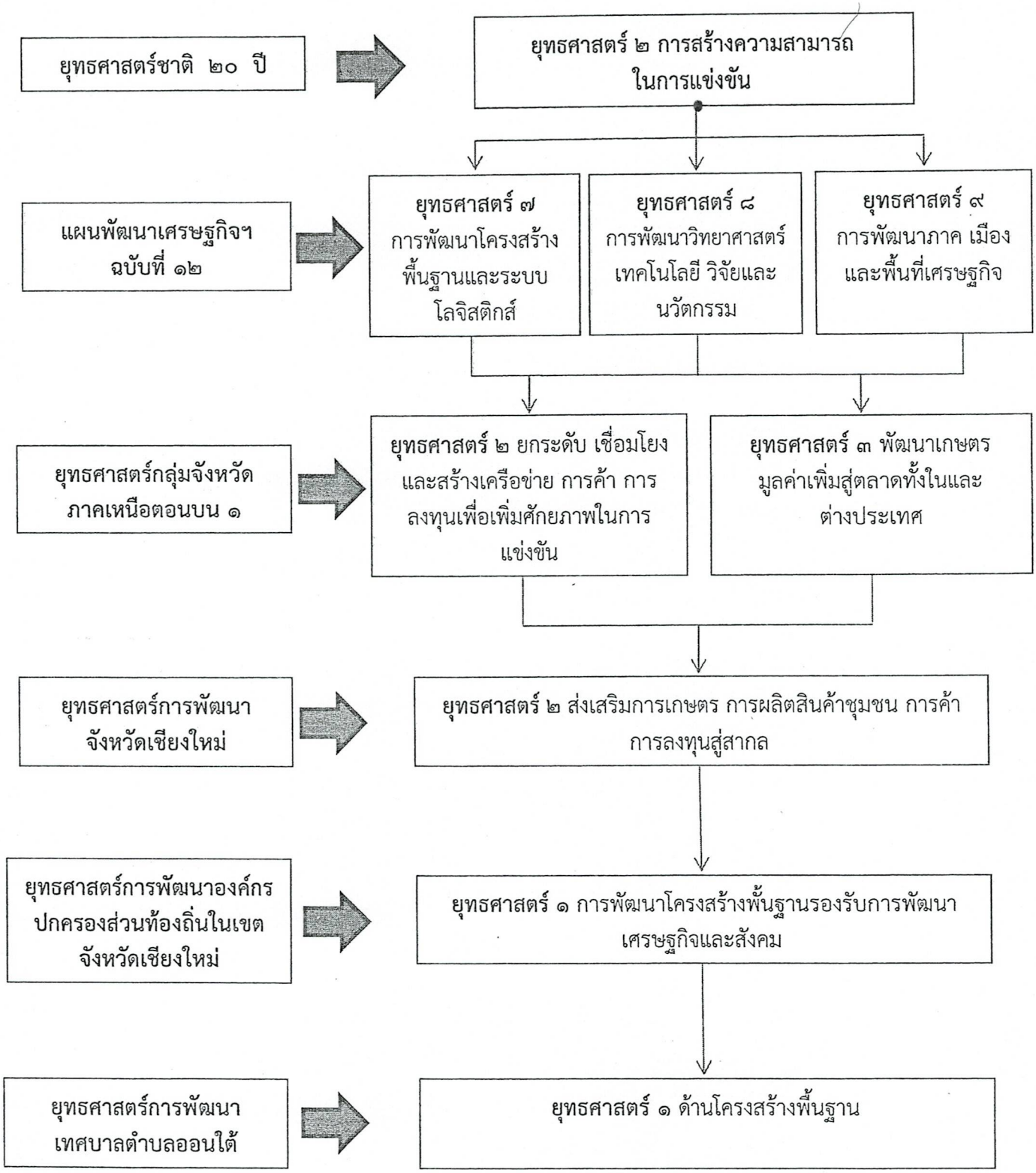
จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลออนใต้ มีมีจุดเด่นคือ มีพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การประกอบอาชีพการเกษตรและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่สวยงาม เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีภาพลักษณ์ที่ดีในด้านวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการประกอบอาชีพและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลายหลายในชุมชน ชุมชนมีความรักความสามัคคีและเอื้ออาทรต่อกัน

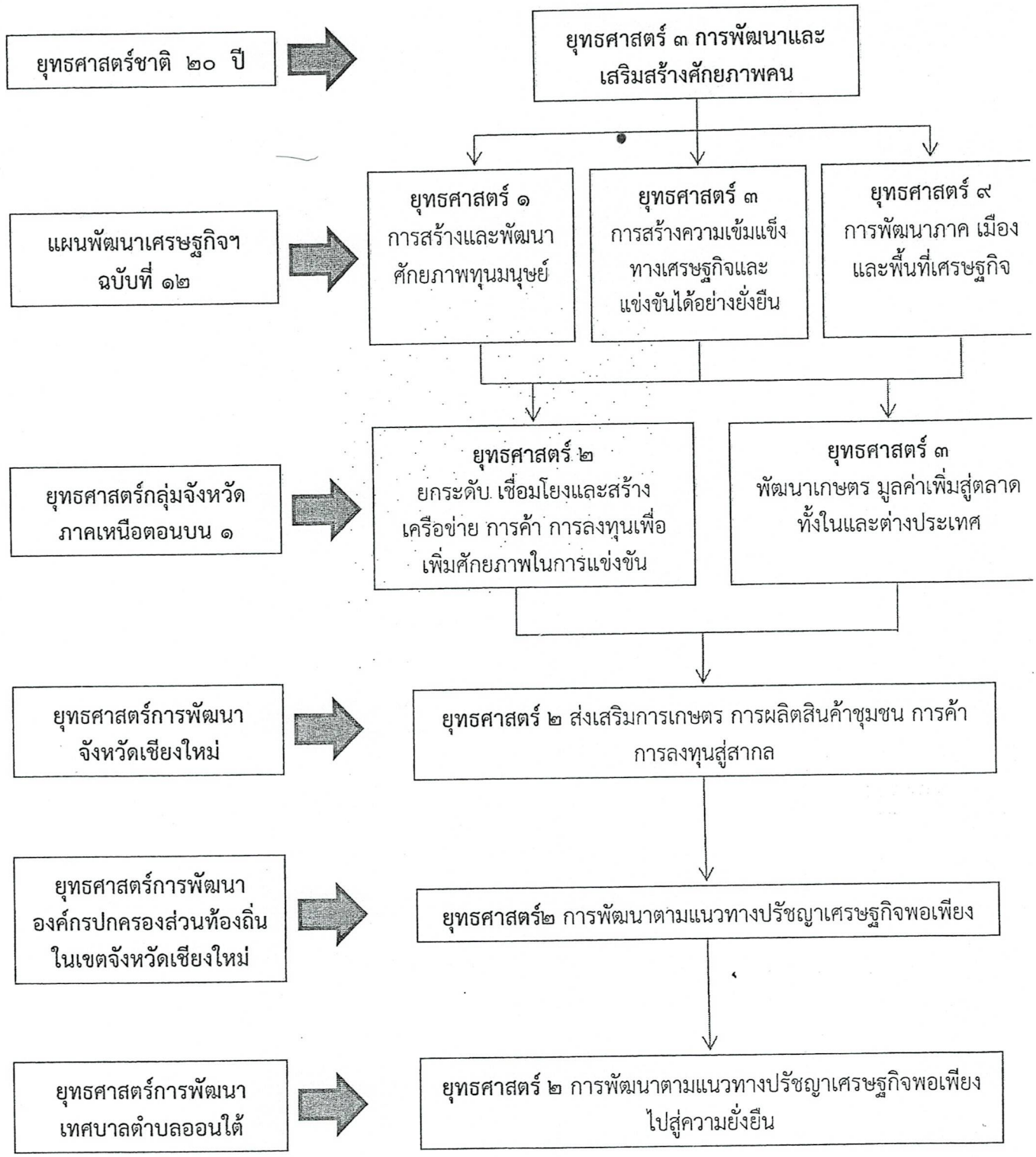
“ประชาชนมีคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง สืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น”

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

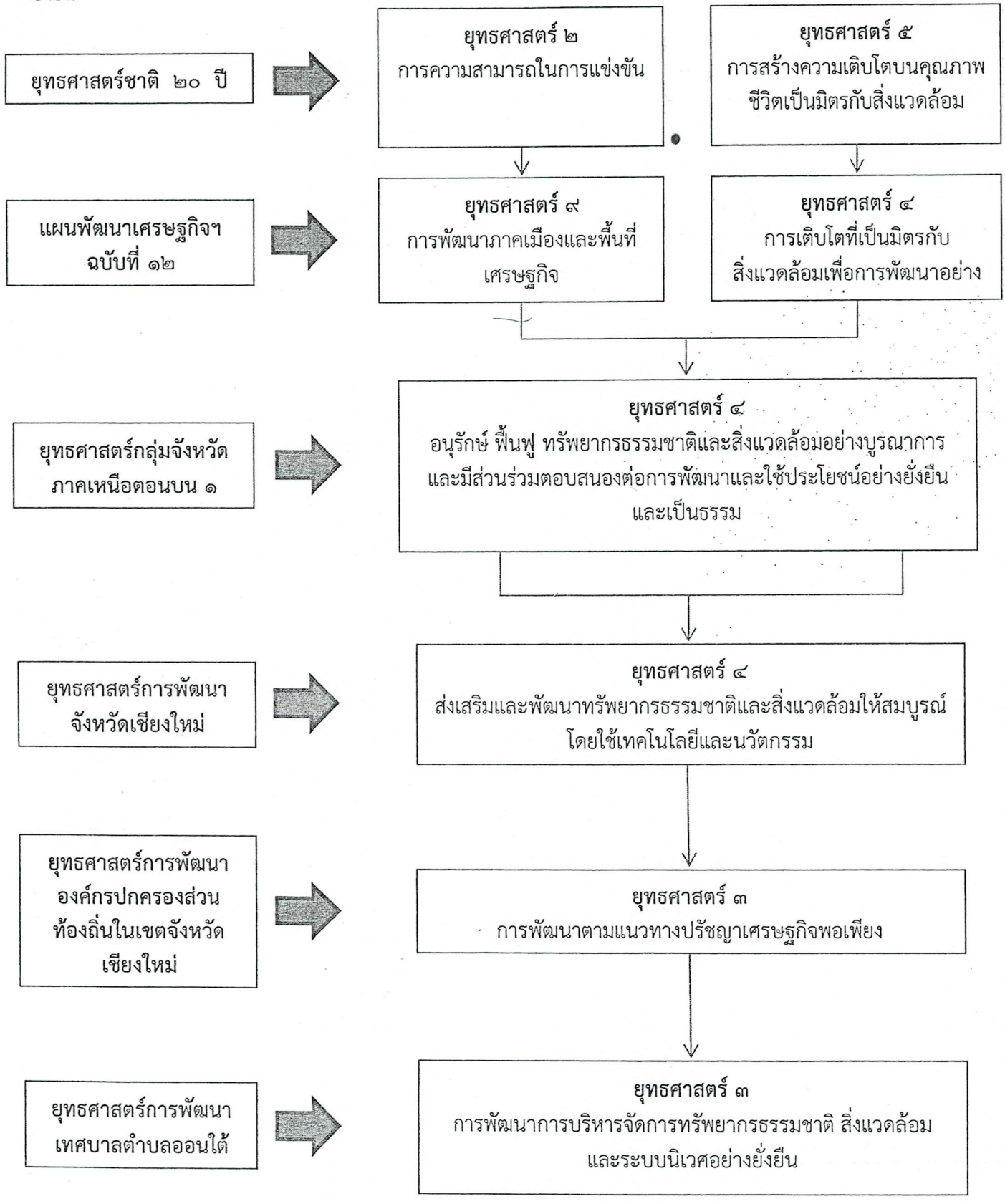
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

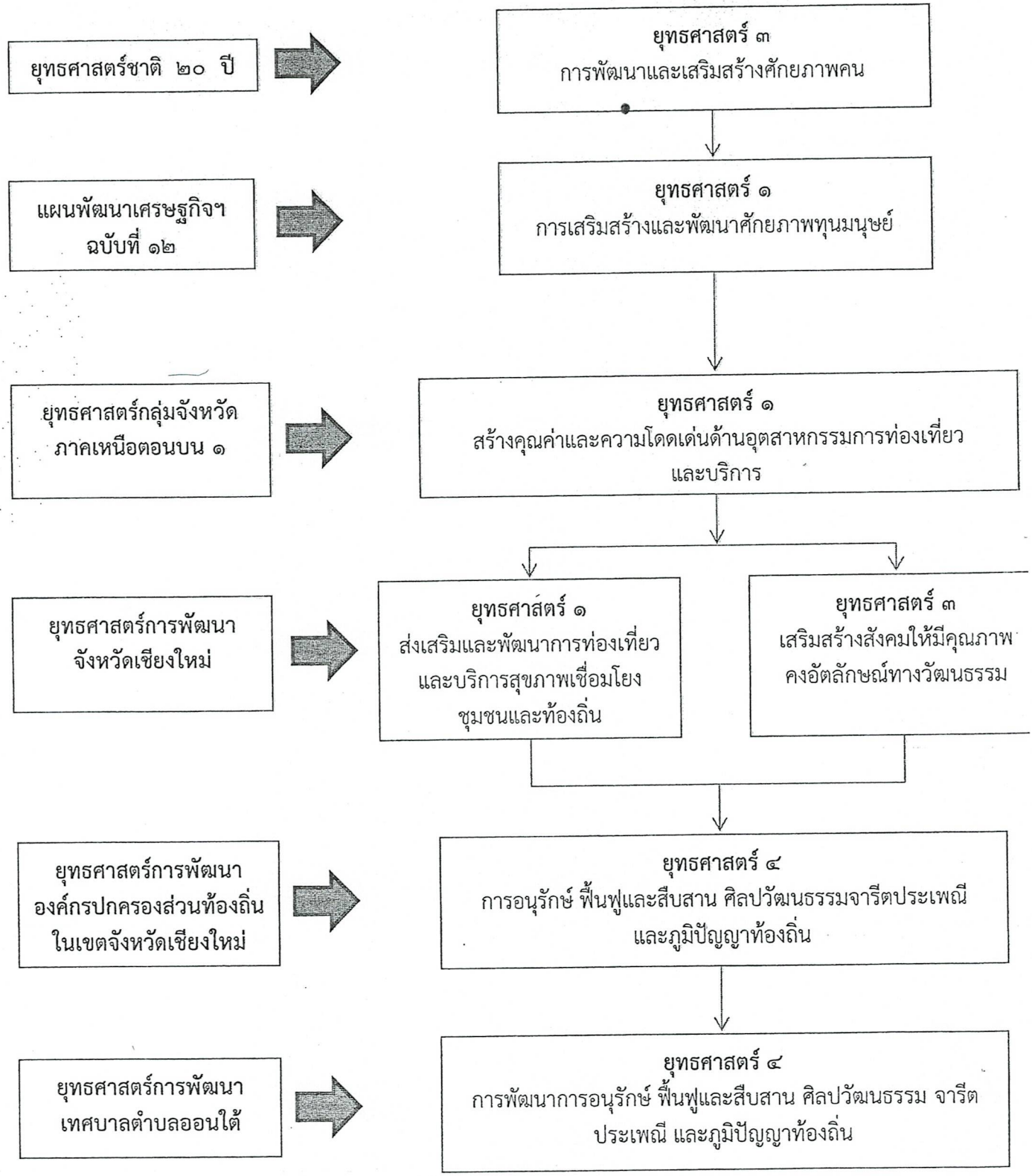
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

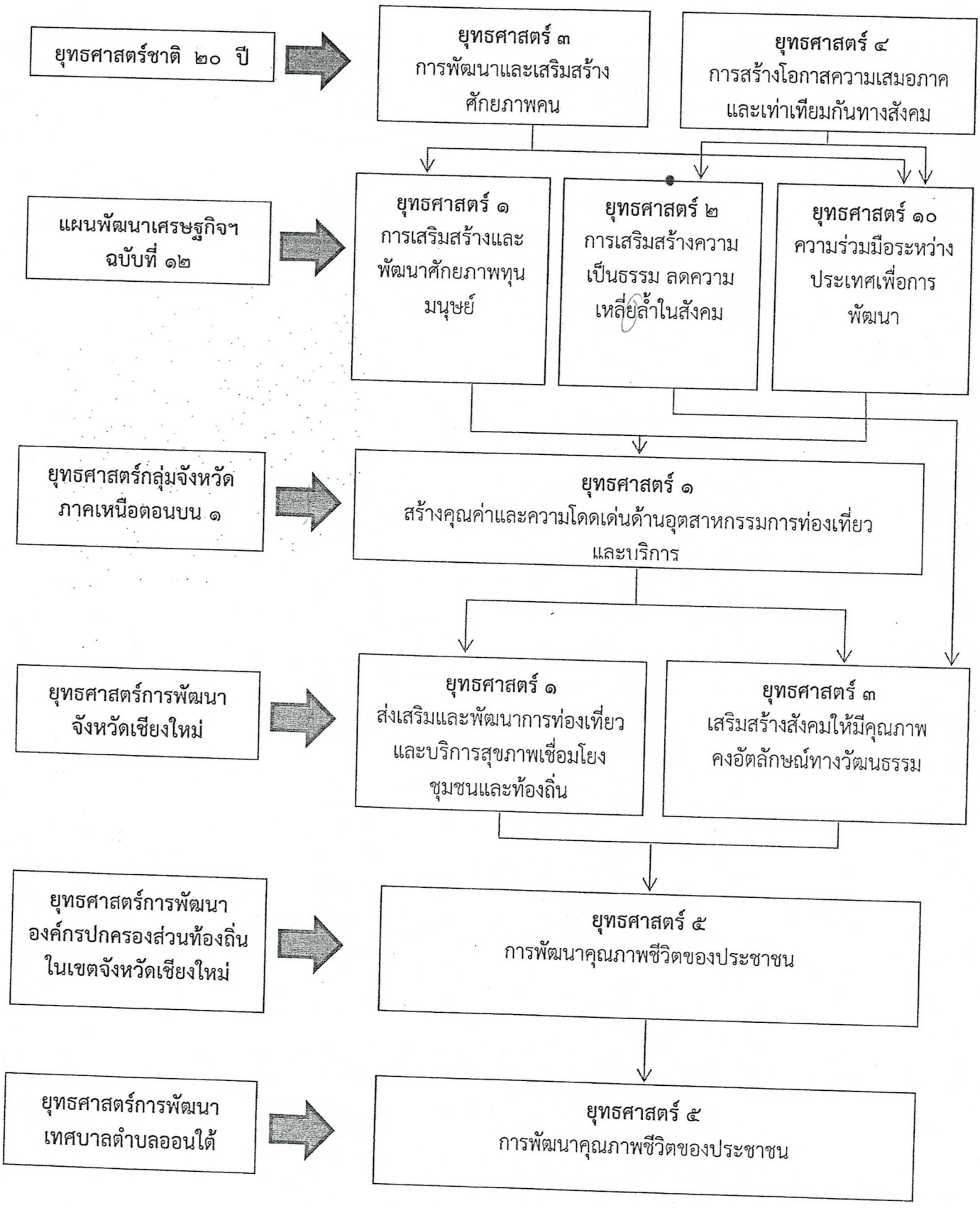
๓ . ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

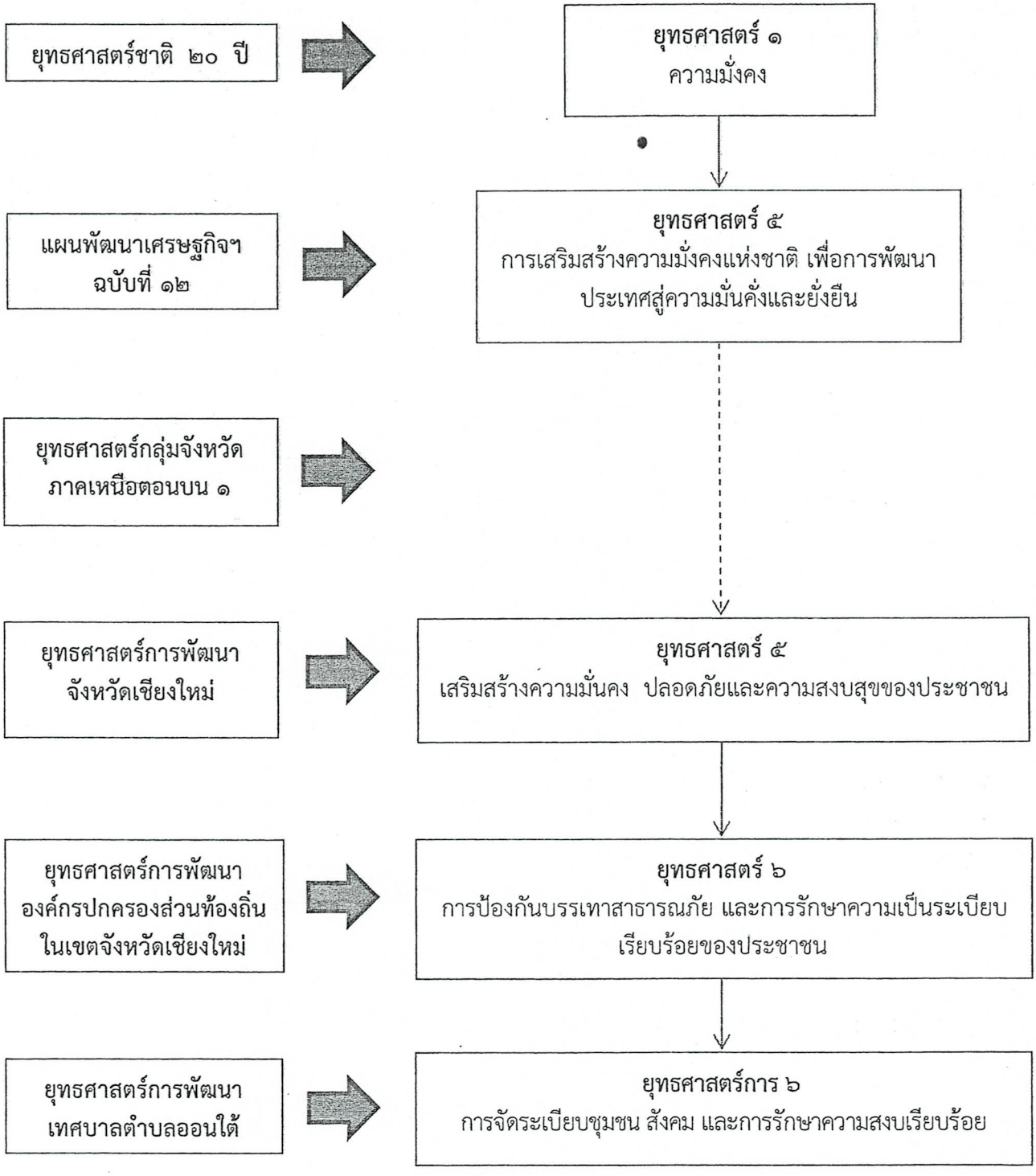
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

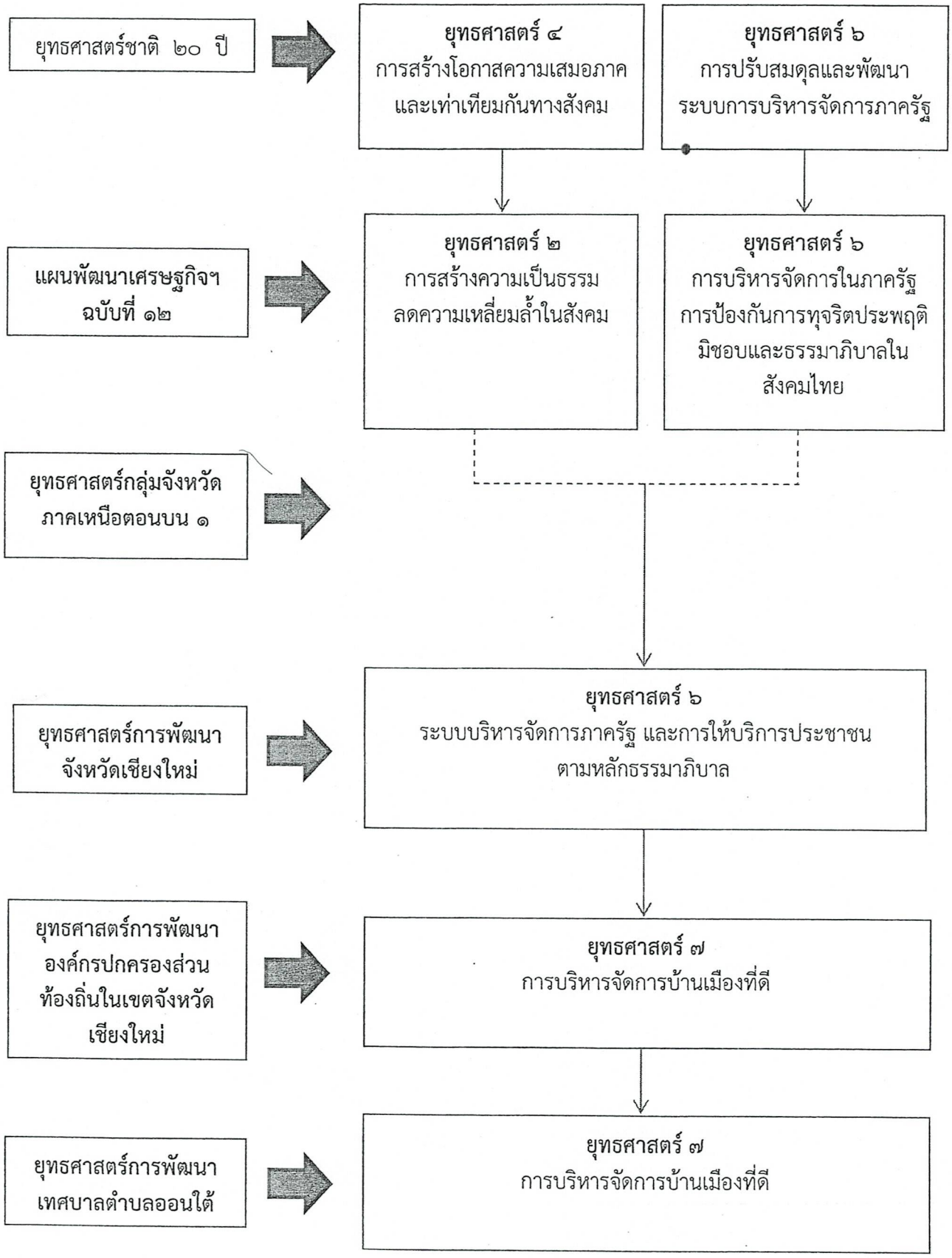
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกของเทศบาลตำบลออนใต้ (SWOT)

<u>สภาพปัญหา</u>

๑. ด้านเศรษฐกิจ

๑.๑ ปัญหารายได้น้อยของเกษตรกร เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูง

๑.๒ ปัญหาการว่างงาน เกษตรกรบางคนไม่มีอาชีพเสริม ในช่วงหยุดจากการทำนาทำสวน

๑.๓ ปัญหาการขาดเงินทุนสำหรับเกษตรกร ในการประกอบอาชีพ

๑.๔ ผู้มีทักษานฝีมือในงานฝีมือในท้องถิ่น ขาดโอกาสพัฒนาและขยายผล โดยส่วนที่เกี่ยวข้องผู้มีทักษะงานฝีกมือในท้องถิ่น ไม่มีการบริหารจัดการที่ดีของกลุ่มอาชีพในชุมชน

๒. ด้านสังคม/คุณภาพชีวิต

๒.๑ ปัญหาความยากจน เนื่องจากการใช้จ่ายเกินตัว มากเกินความจำเป็น

๒.๒ ปัญหาการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาคุณภาพชิวตแก่ประชาชนมีไม่เพียงพอ

๒.๓ บางหมู่บ้านขาดสถานที่สาธารณะประโยชน์เพื่อทำกิจกรรมของหมู่บ้าน เช่น ลานกีฬา อาคารอเนกประสงค์

๒.๔ ปัญหาการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาคุณชีวิตแก่ประชาชนมีจำกัด

๒.๕ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความปลอดภัยด้านการจราจร

๓. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๓..๑ ไม่ได้รับความสะดวกในเส้นทางการคมนาคม ในพื้นที่ทำการเกษตรสภาพไม่ดี ทำให้การเดินทางสัญจรหรือขนส่งพืชผลการเกษตรไม่ได้รับความสะดวก

๓.๒ เครื่องขยายเสียงหอกระจายข่าวมีไม่ทั่วถึง

๓.๓ ไฟฟ้าสาธารณะในหมู่บ้าน ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

๓.๔ ขาดแคลนไฟฟ้าเพื่อการเกษตรและไฟฟ้าสำหรับที่อยู่อาศัย

๔. ด้านแหล่งน้ำบริโภค/อุปโภค

๔.๑ น้ำอุปโภค-บริโภคสำหรับหมู่บ้าน ยังไม่สะอาดและเพียงพอ และไม่มีระบบบริหารจัดการที่ดี

๔.๒ ระบบประปาหมู่บ้านส่วนมากยังไม่ได้มาตรฐาน

๔.๓ พื้นที่การเกษตรห่างไกลจากแหล่งน้ำ

๔.๔ ปัญหาความตื้นเขินของแหล่งน้ำ การพังทลายของหน้าดิน

๕. ด้านสาธารณสุข

๕.๑ ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง ในการรักษาด้านสุขอนามัยที่ดี

๕.๒ ปัญหาการเสริมสร้างศักยภาพของ อสม.

๕.๓ ปัญหาการประสานงานกับส่วนราชการอื่นๆ

๕.๔ งบประมาณจัดสรรด้านสาธารณสุขการอนามัยมีจำกัด

๕.๕ สถานที่ออกกำลังกายของชุมชนมีจำกัด

๖. ด้านการเมือง/การบริหารจัดการ

๖.๑ ประชากรส่วนใหญ่ ไม่เข้าใจ ภารกิจ อำนาจ หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง

๖.๑ ประชากรส่วนใหญ่ ไม่เข้าใจ ภารกิจ อำนาจ หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๒ สมาชิกสภาเทศบาลตำบลออนใต้ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในกฎหมาย ระบียบ ข้อบังคับของทางราชการ

๖.๓ ปัญหาการประสานงานการปฏิบัติงานระหว่างเทศบาลกับหน่วยงานราชการ เอกชนและชุมชน

๖.๔ ปัญหาการขาดเครื่องมือเครื่องใช้ ในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ

๖.๕ ปัญหาประชาชนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนในการชำระภาษี

๗ .ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๗.๑ โรงเรียนขาดงบประมาณในการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ทางการศึกษา

๗.๒ ปัญหาการจัดสรรงบประมาณให้ความช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา

๗.๓ ปัญหาเกี่ยวกับการสนับสนุนช่วยเหลือสถานศึกษาด้านต่างๆ

๘. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘.๑ ปัญหาการเผาป่า การทิ้งขยะ

๘.๒ ปัญหาแหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน ขาดการบำรุงรักษา จากทั้งหน่วยงานภาครัฐและชุมชน

๘.๓ ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชุมชนให้ความร่วมมือน้อยในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

๘.๔ ปัญหามลพิษทางอากาศ มีการเผาขยะ และปัญหาการขาดจิตสำนึกของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๙. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๙.๑ ปัญหาการขาดวัสดุอุปกรณ์ เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ความต้องการของประชาชน

๑. ความต้องการด้านเศรษฐกิจ

- ต้องการเงินทุนหมุนเวียนกลุ่มอาชีพต่างๆให้มากขึ้น
- จัดให้มีตลาดกลาง ควบคุมราคาผลผลิต
- การพัฒนาความรู้ หรือสร้างอาชีพเสริม เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน
- การส่งเสริมอาชีพสำหรับกลุ่มอาชีพต่างๆ กลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มผู้สูงอายุ

๒ .ความต้องการด้านน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร

- สร้างอ่างเก็บน้ำเพื่อกักเก็บน้ำไว้ในในฤดูแล้ง
- สร้างระบบประปาและถังกักเก็บน้ำภายในหมู่บ้านให้ถูกต้องตามหลักอนามัยและเพียงพอ
- จัดระบบชลประทานขนาดเล็กและสร้างคลองส่งน้ำคอนกรีต
- สร้างสถานีชลประทานขนาดเล็กและสร้างคลองส่งน้ำคอนกรีต
- สร้างฝายน้ำไว้ เพื่อเก็บน้ำในฤดูแล้ง

๓. ความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ต้องการถนนสภาพดี ภายในหมู่บ้าน
- สร้างถนนมาตรฐานเชื่อระหว่างหมู่บ้าน
- การติดตั้งไฟส่องสว่างสาธารณะตามถนน ตรอก ซอย ที่จำเป็น
- ติดตั้งและปรับปรุงเครื่องขยายเสียง หอกระจ่ายข่าวประจำหมู่บ้าน ให้มีประสิทธิภาพ

๔. ความต้องการด้านสาธารณสุขและอนามัย

- การอบรมให้ความรู้สุขภาพอนามัยในครัวเรือน
- จัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรคติดต่อ แก่ประชาชนทั่วไปอย่างทั่วถึง
- จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ในด้านสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เช่น เครื่องวัดความดัน เครื่องพ่นละอองฝอย

๕. ความต้องการด้านความรู้เพื่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิต

- ส่งเสริมการศึกษาในชุมชน ในรูปแบบการเรียนรู้ชุมชน
- ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ เช่น การฝึกอาชีพระยะสั้น
- จัดการแข่งขันกีฬาประจำตำบล สร้างลานกีฬา แข่งขันกีฬาพื้นบ้าน

๖ . ความต้องการด้านทรัพยากรธรรมชาติ

- การให้ความรู้การอนุรักษ์ดิน น้ำ ป่าไม้ การป้องกันรักษาป่าไม้ และจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ต่างๆ
- การรักษาแหล่งน้ำลำธารต่างๆ
- ให้ความรู้ในการป้องกันและกำจัดมลพิษที่ถูกวิธีการ แนะนำการจัดการป่าชมุชนและป่าอนุรักษ์

๗. ความต้องการด้านงบประมาณ

- ความต้องการด้านการบริหาร การจัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึง และเป็นธรรมตรงกับความต้องการของประชาชน
- ด้านบุคลากร พัฒนาให้มีความความสามารถเพิ่มขึ้น
- ความโปร่งใสแก้ไขปัญหาให้ถูกต้องและรวดเร็ว
- มีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจปัญหาต่างๆ

๘. ความต้องการด้านอื่นๆ

- พัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพต่างๆ ในตำบล
- ฟื้นฟูขนบธรรมเนียประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- เสริมสร้างพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาสถานที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

๓๒ การประมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัญหาด้านการศึกษา

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑.เด็กนักเรียนในพื้นที่นิยมไปเรียนในเมือง ทำให้โรงรีเยนมีจำนวนเด็กน้อยลง	มีแนวโน้มที่เด็กจะไปเรียนในโรงในเมืองมากขึ้น ทำให้โรงเรียนได้รับงบประมาณในการบริหารจัดการน้อยลง หากมีการปรับเปลี่ยนค่านิยม และแนวความคิดของเด็กและผู้ปกครองได้ก็จะทำให้การศึกษาในพื้นที่มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ และเด็กนักเรียนได้อยู่กับครอบครัวมีความอบอุ่น
๒.ครอบครัวเด็กมีฐานะยากจน ทำให้มีผลกระทบต่อการเรียนของเด็กนักเรียน	มีนโยบายจากรัฐบาลในการส่งเสริมอาชีพ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านการเรียนมากขึ้น
๓.การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และเหมาะสมกับการพัฒนาการในวัยนี้	สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งที่จำเป็น และสำคัญต่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ว่าจะมีความรู้ก้าวไกล เท่าทันต่อโลกเพียงใด

ปัญหาด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑.ประชาชนมีความยากจนมีภาระหนี้สินจำนวนมากเนื่องจากยังขาดการวางแผนการประกอบอาชีพที่ดี	ความเจริญของโลกทำให้ชีวิต ประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
๒.ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูการทำการเกษตร ไม่มีอาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน	สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
๓.การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของชุมชน	ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้ สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่าทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และผลผลิต
๔.ประชาชนส่วนใหญ่มีฐานที่ยากจน ทำให้การลงทุนประกอบอาชีพ ยังขาดแคลนทุนทรัยพ์ ขาดเงินทุนประกอบอาชีพ	การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน
๕.การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจัง ของประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการช่วยเลหือของภาครัฐทำให้โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน
๖.ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ เนื่องจากเกิดโรคระบาดในพืชผลทางการเกษตรและไม่มีตลาดรองรับ	จัดอบรมกลุ่มเกษตรเข้าร่วมโครงการเกษตรทฤษฎีแนวใหม่ทำให้เกษตรกรมีแนวทางในการทำการเกษตรและรู้แหล่งตลาด
๗.การว่างงานของประชาชนหลังฤดูเก็บเกี่ยว	ฝึกอบรมส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มอาชีพ สามารถมีรายได้เสริมหลังฤดูการเก็บเกี่ยวทุกครัวเรือน
๘.สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ในพื้นที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา หรือปรับปรุงให้เป็นที่รู้จัก	การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะเป็นที่ นิยมมากขึ้น สมควรที่จะมีการพัฒนาหรือดึงศักยภาพที่มีอยู่ มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ปัญหาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต พัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑.ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ ทำให้ยากแก่การป้องกัน	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมสุขภาพอนามัย และการป้องกันโรคติดต่อ ช่วยให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น
๒.ประชาชนชนยังขาดความสนใจใน การรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย	ความเจริญของโลกทำให้ชีวิต ประจำวันเปลี่ยนแปลง และสภาวะทางเศรษฐกิจจะบีบรัดให้แต่ละคนมุ่งเอาตัวรอด ไม่มีเวลาใส่ใจดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจ
๓.ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้ง บางคนไม่ได้รับการดูแล ทำให้ต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก	ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น สภาวะทางเศรษฐกิจจะบีบรัดให้แต่ละคนมุ่งเอาตัวรอด และเห็นแก่ตัว
๔.ประชาชนในพื้นที่ขาดการตื่นตัว ในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ	การกีฬาจะพัฒนาเข้าสู่ระบบอาชีพมากขึ้น การเล่นกีฬาในอนาคตจะสามารถยึดเป็นอาชีพได้ หรือการกีฬาจะสามารถสร้างสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นได้ จึงสมควรที่จะมีการสนับสนุนการเล่นกีฬาในทุกรูปแบบ
๕.เด็กและเยาวชนส่วนมากขาดจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม	จัดตั้งกลุ่มที่สนใจและประชาสัมพันธ์รวมทั้งสร้างเครือข่ายในการเข้าค่ายอบรมคุณธรรมจริยธรรม

ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑.เส้นทางการคมนาคมในหมู่บ้านหรือระหว่างหมู่บ้านไม่สะดวกในการสัญจร และไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยราชการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น ประชาชนจะมารับบริการมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาเส้นทางการคมนาคมให้มีความสะดวก
๓.ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่สะอาดเพียงพอ	น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ท้องถิ่นต้องดูแลจัดหาให้เพียงพอ และทั่วถึง
๓.ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอ สำหรับจุดที่มีความจำเป็นต้องติดตั้ง	ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากการคมนาคม การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณจะสามารถลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง

ปัญหาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑.การเสื่อมศีลธรรมทางศาสนาของคน ทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมหลายเรื่องตามมา	วัตถุนิยมเข้ามาครอบงำสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวายในสังคม สมควรที่จะส่งเสริมให้เกิดศีลธรรม โดยใช้ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ
๒.วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญาชาวบ้านเริ่มสูญหาย เนื่องจากไม่ได้รับความสนใจ จากเยาวชนรุ่นหลัง	วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณ จนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น จะสูญหายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้

ปัญหาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑.ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ ชีวิตและทรัพย์สิน นับวันจะยิ่งรุนแรงขึ้น การเตรียมความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความสูญเสียลงได้ในระดับหนึ่ง	สภาวะอากาศฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ
๒.ขาดระบบบริหารการจัดการน้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเสมอ และในฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง	การสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ ถือว่าเป็นการเตรียมรับมือกับปัญหาน้ำท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำ การสร้างระบบชลประทาน การสร้างระบบระบายน้ำ
๔.การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่คุ้มค่า แหล่งน้ำนับว่ามีประโยชน์มากกว่าเพื่อการเกษตร การอุปโภค บริโภค และยังสามารถสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และประโยชน์ในด้านต่างๆ	การพัฒนาและใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ จะช่วยให้ชุมชนรู้จักวิธีการหารายได้ พึ่งตนเอง พึ่งทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะเป็นทางออกที่สำคัญของโลกในอนาคต
๕.พื้นที่ป่าสีเขียวลดน้อยลง เนื่องจาก การบุกรุกถางป่า	หากยังมีการทำลายป่าไปเรื่อย จะทำให้เกิดปัญหาระบบนิเวศ ปัญหาฝนแล้ง ปัญหาน้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก
๖.ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่าเป็นสิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหาให้กับสังคมชนบท หากไม่มีการวางแผนที่ดีจะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข	ควรจะมีการสร้างระบบบริหารจัดการการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากนับวันปริมาณขยะที่กำจัดยาก ขยะมีมลพิษจะยิ่งมากขึ้น

ปัญหาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑.ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ	การปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองโดยประชาชน เพื่อ ประชาชน ดังนั้นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคมเกิดความสมดุล
๒. ในการพัฒนาท้องถิ่น ขาดความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น ยกตัวอย่าง ป๒.ปมือชาชนขาดความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น ยกตัวอย่างเช่น การจัดประชาคมหมู่บ้าน ประชาชนเข้าร่วมประชาคมน้อย	การเพิ่มขึ้นของประชากรโดยเฉพาะที่เป็นคนท้องถิ่นอื่น ไม่ได้เป็นคนในพื้นที่ ทำให้ขาดการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง
๓.ปัญหาทางด้านสังคมของประชาชนมีหลากหลายด้าน ยกตัวอย่างเช่น ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ฯลฯ แต่หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง	การเพิ่มขึ้นของประชากรและการขยายตัวทางเศรษฐกิ หน่วยงานภาครัฐจึงต้องมีการพัฒนาระบบการให้บริกา ประชาชนให้ครอบคลุมและทั่วถึง
๔.ประชาชนมีการพึ่งพาตนเองน้อยลง เนื่องจากเห็นว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่จะต้องดำเนินการช่วยเหลือประชาชน	ประชาชนมีแนวโน้มการขอรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐเพิ่มขึ้น
๕.ประชาชนยังขาดความสนใจ ในด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมืองการ ปกครอง และการบริหารหรือพัฒนาท้องถิ่น ทำให้การดำเนินการเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาของบุคคลบางกลุ่ม	การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือ การวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมมือ จากทุกฝ่าย
๖.ประชาชนไม่เข้าใจระบบบริหาร งาน ของ เทศบาลทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการติดต่อ ประสานงาน อยู่บ่อยครั้ง	เทศบาลเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับ ประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการสร้างความเข้าใจกับประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
๗.ระบบบริหารจัดการของภาครัฐยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำให้การให้บริการประชาชนยังขาดความคล่องตัว และมีขั้นตอนมาก	การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้กับประชาชน ในพื้นที่ได้ทราบถึงบทบาทและวิธี การบริหารงาน วิธีการทำงาน ของ
๘.ข้าราชการหรือพนักงาน ต้องปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุด มากกว่าที่เป็นอยู่	การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึงปารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้น การข้าราชการผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี